

STUDENČICE

1428 – PRVA OMEMBA STUDENČIC V PISNIH VIRIH

Studenczitsch [...zw Studenczitsch ...] 1428-02-08 (Listina ARS ZL; CKSL)

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1436

Studenczicz [...ze Studenczicz ...] 1436 (FK Celje I, f. 23)

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Studentschitz [...zu Studentschitz ...] 1436 (FK Celje I, f. 19')

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1441

Studentschicz [...zu Studentschicz bei Sannd Ruprecht ...] 1441 (FK Celje I , f. 49)

Op.: Cerkev sv. Ruperta, danes sv. Florjana, v Studenčicah. Glej [Höfler 2015, str. 44].

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1498

Studentzitz [...Studentzitz ...] 1498 (Urb. Radovljica)

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Studenčice, 1500-1800

Cerkev Sv. Florijana. Cerkev je bila prvotno posvečena sv. Rupertu in se prvič omenja leta 1436 v celjski fevdalni knjigi, leta 1458 pa kot radovljiška podružnica v matrikuli. V osnovi je romanska. Na prehodu iz ladje v prezbiterij se verjetno skrivajo temelji polkrožne apside. V gotiki so ladji pozidali ožji prezbiterij. Kamnit, gotsko oblikovan slavolok, je pod beležem slikan. Lopa je zidana in ima lesen strop. V njej je prižnica iz peščenjaka.

Za starost stavbe je zlasti pričevalna južna ladijska stena, na kateri sta dve plasti gotskih fresk. Pod spodnjo, ki jo je mogoče datirati na začetek 15. stol., je nepravilna kamnita zidava prav tanko ometena, v ta omet pa so potegnjene črte na način, ki ga poznamo z mnogih romanskih stavb. Na severni steni v ladji so ob obnovi celotne zunanjsčine leta 1991 odkrili sledove dveh plasti poslikave. Spodnja plast verjetno kaže del Poklona sv. Treh kraljev, tehnika pa govori za zgodnjegotski risarski slog iz zgodnjega 14. stol. Pod spodnjim robom slike se na isti plasti vidi posvetilni križ. Zgornja plast očitno pripada Pohodu sv. Treh kraljev in spominja na t. i. Žirovniškega

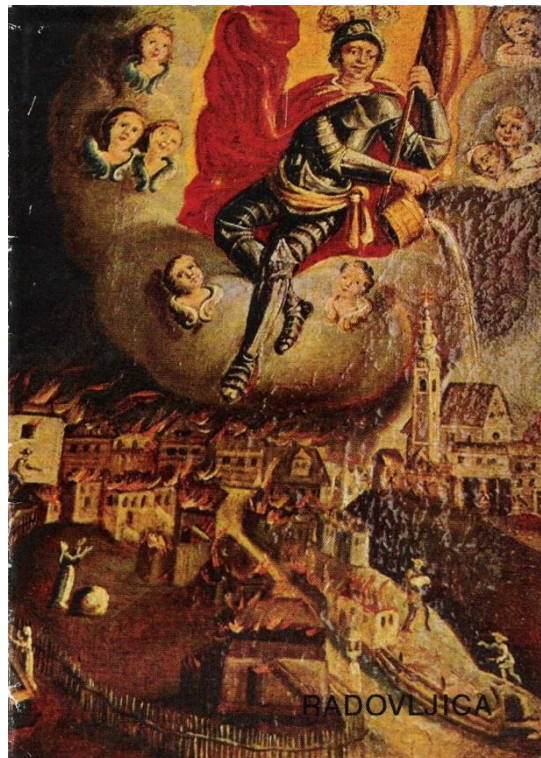
mojstra iz srede 15. stol. Veliki oltarni nastavek v novogotskem slogu in oltarna miza sta iz mehkega hvarskega peščenca; izdelal ju je neznani mojster leta 1898. Iz enakega materiala so narejeni tudi kipi sv. Florijana, sv. Štefana in sv. Lovrenca. Levi stranski oltar je posvečen sv. Uršuli, desni pa sv. Primožu in sv. Felicijanu. Od prvotnih baročnih oltarjev sta se ohranili le dve oltarni sliki iz delavnice Leopolda Layerja. Križev pot je delo slikarja Gasperja Götzla iz leta 1845. Izstopa tudi votivna slika sv. Florijana s pogledom na Radovljico in Predtrg v plamenih. Slika je spomin na drugi požar v radovljiškem predmestju leta 1761. Na južni strani kora visita sliki Santa Maria De Bono Consilio in Ecce Homo iz 19. stol.

Od fresk na zunanjsčini cerkve je danes vidna le še spodnja plast Krištofove freske iz okoli leta 1400. Gre za furlanski tip velikana z detetom na ramenu. Na desni strani proti oknu so bile leta 1926, ko jih je opisal dr. France Stele, vidne v enotnem okviru tri svetniške postave pod zaokroženimi arkadami. Srednji svetnik je predstavljal škofa v ornatu, mogoče sv. Ruperta, levi sv. Florijana, desna pa naj bi bila sv. Uršula. Okno je uničilo nadaljevanje slike, ki pa se je delno nadaljevala pod njim in je prikazovala trpečega Jezusa z arma Christi. Ob oknu, na vogalu proti prezbitteriju, so bili vidni sledovi stoječe Marije z Jezusom in treh konjenikov (cesarjev). Danes se slikarij (razen sv. Krištofa) ne da več razločiti.

Vir: zirovnica.si

Sv. Florijana dan so imeli meščani Radovljice vsako leto procesijo na Studenčice, župnija Breznica. Obljubili so jo zaradi ognja, ki je 14. januarija 1654 vpepelil 11 hiš. Vestno jo opravljajo še dandanes.

Vir: Zgodovina župnij v dekaniji Radovljica (avtor Jožef Lavtižar, 1897).

Požar v Radovljici (in Predtrgu), 1761

Vir: Votivna podoba v cerkvi v Studenčicah / foto Cene Avguštin

Op.: Sv. Florijan je zavetnik gasilcev in zato je povezava med Studenčicami in požari v Radovljici (in tudi drugod) v preteklosti zelo prepletena.

1754

Studenčice v času prvega popisa prebivalstva

ex pago Studenziz (Studenčice)

sub ditus praepositurae Rattmanstorffensis (prostija Radovljica)

Joannes Schibat 50. uxor Ursula 47. filius Joannes 18. Marcus 11, famula Elizabetha 18.

subditus dominii Egg (gospostvo Brdo pri Kranju)

Josephus Schibat 20. uxor Ursula 19. mater Catharina 50. famulus Michael 30. famula Maria 24.

subditi comitis Lamberg sub Stein (grof Lamberg, Kamen)

Georgius Suppan viduus 40. filius Andreas 20. filia Maria 22. filia Ursula 19.

Mathaeus Mullei 58. uxor Margaretha 50. filius Andreas 6. filia Agnes 17. Maria 14. Ursula 12. frater Jacobus 36. soror Margaretha 53.

Maria Mulleika vidua 49. filius Joannes 21. Stephanus 17. famula Margaretha 26.

Margaretha Kuntschitschin vidua 48. filia Maria 18. Helena 13. Getrudis 11. famulus Antonius 40.

Georgius Scheriou 40. uxor Ursula 42. filius Primus 16. filia Maria 14. Catharina 12. filius Andreas 5.

subditi sub Kazenstein (grascina Kacenstajn v Begunjah)

Marcus Suppan 52. uxor Getrudis 48. filius Primus 16. Clemens 8. Marcus 6. filia Helena 12.

Mathias Suppan 28. uxor Ursula 28. filius Antonius L filia Maria 6. Ursula 3. mater Maria 53. famula Helena 22.

subditi beneficij s. Catharina in Leess (beneficij sv. Katarine v Lescah)

Martinus Jallen 58. uxor Ursula 52. filius Joannes 19. filia Apolonia 26. cum filia Maria 3. filia Catharina 26.

Andreas Mullei 55. uxor Catharina 54 filius Bartholomaeus 22. Mathias 17. filia Maria 19. frater Joannes 35. famula Maria 17.

Andreas Schebenehar 29. uxor Maria 30. mater Maria 53. filia Maria 6. Ursula 3. famula Maria 17.

Mathias Kodras caislerus 57. uxor Elisabetha 46. soror Agnes 55.

caisleri comitis Turn (grof Thurn)

Urbanus Tschop 30. uxor Maria 25. filia Maria 40 Helena 2. Getrudis 4, mensium inquilinus

Urbanus Leskouiz 50. uxor Maria 40. filia Maria 4.

Michael Kappus aeditus 53. uxor Getrudis 45. filius Josephus 18. Michael 2. filia Agnes 25. Elisabetha 12.

Vir: Gorenjske družine v 18. stoletju (več avtorjev; Celjska Mohorjeva družba, 2016)

1763

Studenčice na jožefinski vojaški karti, 1763-87

Vir: mapire.eu

Orig. vir: Slovenija na vojaškem zemljevidu 1763-1787
(avtorja: Vincent Rajšp in Aleksander Serše)

Opomba: V vasi je cerkev sv. Florijana. Deželna cesta desno od vasi pelje čez lesen most. Ob križišču je rdeč križ, na kopiji je označen kot kapelica. Desno nad vasjo je ob križišču deželne ceste lesen križ, ob deželni cesti pa je samo na cesti označena še ena kapelica.

1787 – SAMOSTOJNA LEŠKA ŽUPNIJA

Samostojna leška župnija je bila ustanovljena v sklopu reform Jožefa II. leta 1787 z istim obsegom kot danes. V njen okvir spadajo poleg Lesc še Hlebce, Hraše in Nova vas.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

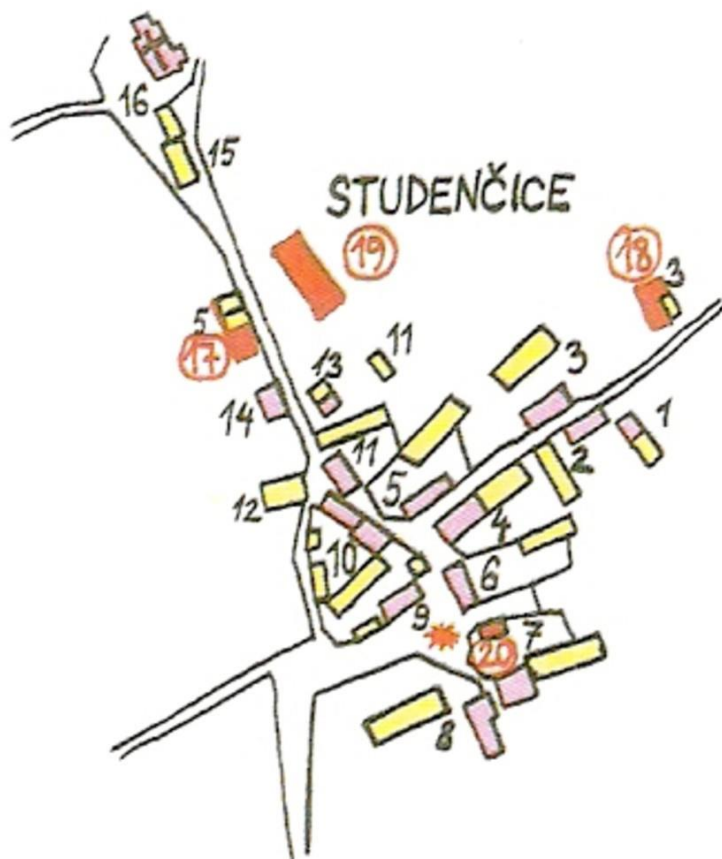

1826

Studenčice v času franciscejskega katastra

Studenčice v franciscejskem katastru, 1826
Vir: ARS

Studenčice - franciscejski kataster, 1826 / 1858
Vir: Dežela (risba: Jure Sinobad)

Spisek lastnikov hiš in hišna imena - Studenčice (FK 1826 / RFK 1868):

Neoštevilčeno: Podružnična cerkev Sv. Florijana

1	Zupan Jožef - MARKEC	Zupan Anton - MARKEC
2	Zupan Valentin - MARTINAK	Zupan Klemen - MARTNAČ
3	Mulej Tomaž - ŠPAN	Pogačar Anton - ŠPAN
4	Gogala Franc - RAJH	Gogala Franc - RAJH
5	Mulej Simon - FLIS	Mulej Janez - FLIS
6	Kunčič Matevž - GRIŽELJ	Kunčič Matevž - GRIŽELJ
7	Mulej Jožef - MULEJ	Mulej Jožef - MULEJ
8	Šebati Janez - ŠEBAT	Brence Anton - ŠEBAT
9	Sebenehar Andrej - BAVANČNIK	Avsenek France - BAVANČNIK
10	Šebati Jožef - JAKOBOVC	Šebati Jožef - JAKOB
11	Jalen Tomaž - KOMAN	Potočnik Marka - KOMAN
12	Dežman Elizabeta - MOČNEK	Grilc Janez - MOČENK
13	Kodras Jožef - AHEC	Jurc Šimen - AHEC
14	Gogala Franc - RAJHOVC	Polak Pavle - RAJHOVA KAJŽA
15	Kapus Jernej - MEŽNAR	Slamnik Janez - MEŽNAR
16	Mulej Janez - OLIPC	Mulej Klemen - OLIPC

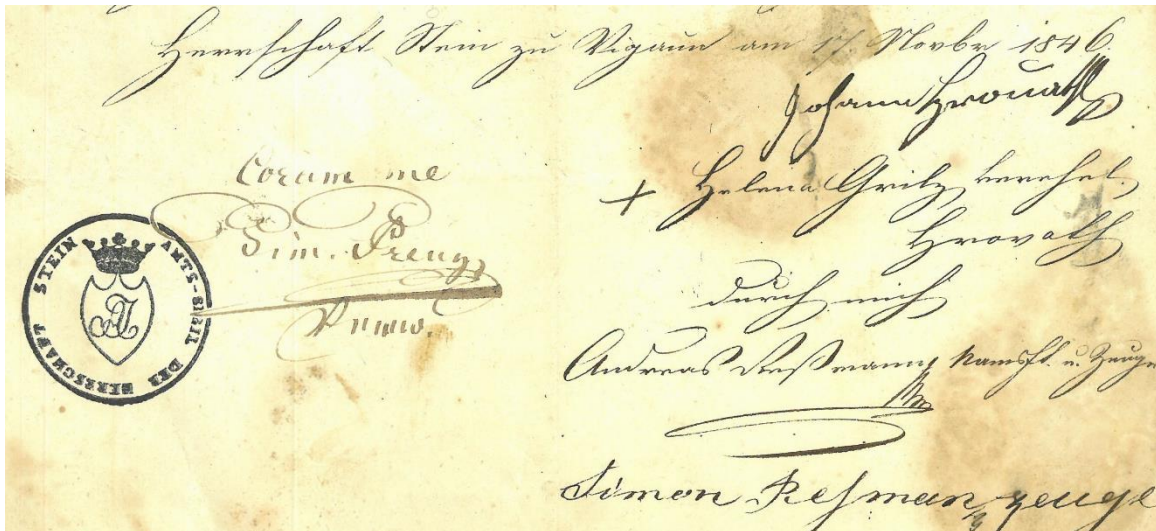
Zgrajeno in oštevilčeno v letih 1826-1868:

17 Mulej Matevž - JOŽNEK; nova hiša

- Op.: Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 5.
- 18 Avsenek Anton – BAVANČNIKOVA KAJŽA; nova hiša
Op.: Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 3.
- 19 Jalen Jakob – KOMANOVA KAJŽA; nova hiša
- 20 Mulej Jožef – MULEJOVA KAJŽA; nova hiša
Op.: Hiša je prej spadala k št. 7.

Vir: Dežela (avtor: Jure Sinobad)

1846 – DOKUMENT Z ŽIGOM GOSPOSTVA KAMEN

Podpisi na dokumentu iz leta 1846

Vir: arhiv družine Grilc

Op.: Na levi je žig »Urada gospostva Kamen«,
na desni je med podpisniki Janez Grilc (Johann Grilz)

1848

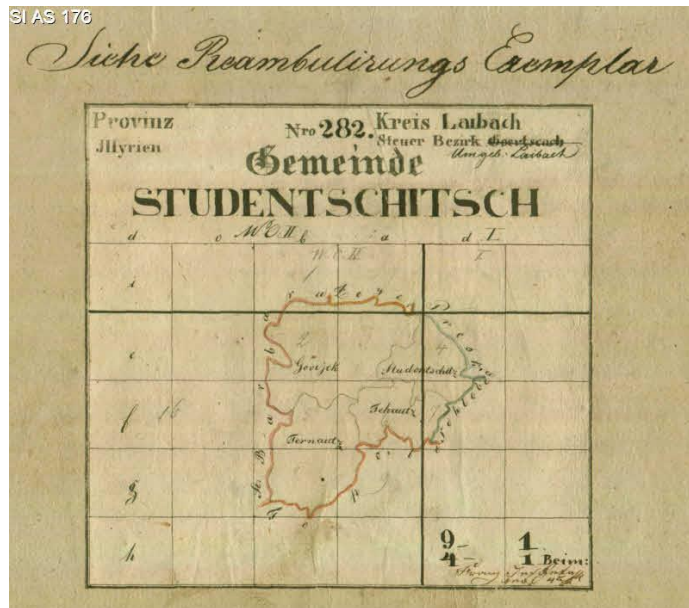
Na mestu današnje domačije Pri Marku je včasih stala Komanova hiša, na mestu Komanove pa Markova. Leta 1848 je bil v vasi velik požar. Komanova domačija je pogorela, zato so postavili novo hišo na mestu prejšnje Markove domačije.

V vasi je tudi domačija Pri Rajhu. Včasih so se domačini radi pošalili, da je tukajšnji gospodar Ciril veliki Rajh (reich po nemško pomeni bogat), njegov brat Kajzarjev Jože iz Hraš pa le mali Kajžar.

Vir: RAGOR

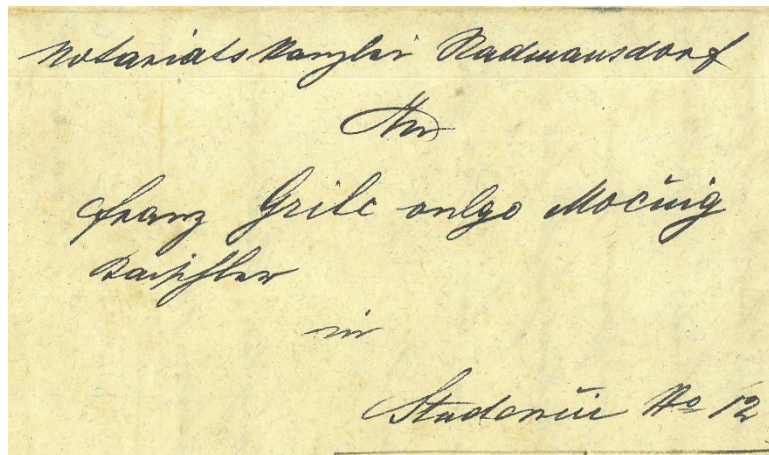
1868

SI AS 176

Naslovnica katastrske mape – reambuliran FK, 1868
Vir: arsq.gov.si

1873

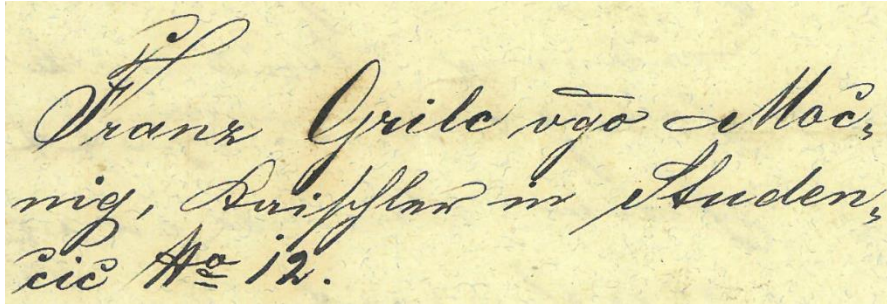

Naslovna stran pisma – Franc Grilc, 1873
Vir: arhiv družine Grilc

1874

(Porotniki v Ljubljani.) Za sesijo od 27. julija naprej so bili v javni seji c. kr. deželne sodnije ljubljanske dne 9. t. m. izžrebani naslednji gg. za porotnike v prihodnji sesiji: ... Rabič Sebastjan in Goričnik Janez iz Radovljice, Brence Anton iz Studenčice, Pibovec Franc iz Kroke ...

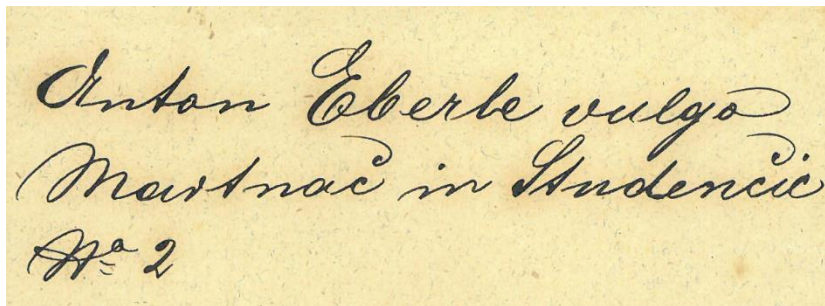
Vir: Slovenski narod, 11. 7. 1874

Franc Grilc vulgo Močnig,
nig, Kriipflar in Studenčič
No 12.

Franc Grilc – vulgo Močnig, 1874
Vir: arhiv družine Grilc (detajl dokumenta)

1875

Anton Eberle vulgo
Martnač in Studenčič
No 2

Anton Eberle – vulgo Martnač, 1875
Vir: arhiv družine Grilc (detajl dokumenta)

Število hiš v Studenčicah: 16 (1817 in 1830), 18 (1854), 20 (1890 in 1900).
Vir: Dežela (avtor: Jure Sinobad)

Število prebivalcev v Studenčicah: 130 (1869), 103 (1890), 115 (1910).
Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

Studenčice v starih časopisih (do prve svetovne vojne)

1882

Vsaj od leta 1882 je bila lastnice hiše Mesto št. 43 Marija Ana Kapus. Rojena je bila leta 1842 v Studenčicah št. 15 cerkovniku Antonu Kapusu in Heleni, roj. Debelak. Leta 1882 jo je v Radovljici vzel za ženo 52-letni usnjarski pomočnik Matevž Muhovec iz Zapuž. V drugem letu zakona se je zakoncema rodila edinka Marija. Mož je umrl leta 1900 v Mestu št. 43 star 70 let. Vdova Marjana ga je preživela za 11 let,

umrla je leta 1911 v Predmestu št. 78, stara 68 let. Hčer Marijo je leta 1902 v Radovljici vzel za ženo 27-letni podobar Jožef Pavlin iz Naklega.

Vir: Radovljiške družine ...

1883

(Glavni odbor družbe kmetijske) zboroval je preteklo nedeljo 25. t. m. ter je sklepal o državnih podporah. Privolili so se plemenni ovni sledečim prošnjikom: Janezu Zupanu s Hraš pri Lescah – 1 oven, Jakobu Valantu s Hlebec pri Lescah – 1 oven, Antonu Poharju s Polč pri Begunjah – 1 oven in Janezu Gogalji iz Studenčič pri Lescah – 1 oven.

Ako bi se pa prignalo več ovnov, namenjen je še Francu Dežmanu iz Hraš pri Lescah 1 oven.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 28. 11. 1883

1887

(Premiranje konj na Gorenjskem) 1. t. m. bilo je premiranje konj v Radovljici. Prignalo se je 14 kobil z žrebeti, 14 štiriletnih kobil, in 7 žrebet. Za kobile z žrebeti dobili so premije: Anton Prešern iz Brega 40 gld.; Janez Gogola iz Studenčič 25 gld.

Vir: Slovenski narod, 22. 9. 1887

(Iz Radovljice) se javlja, da sta pretekli četrtek ob 8. uri zvečer na cesti blizu Podnarta dva nepoznana moža posestnika in lesnega trgovca Janeza Gogolo iz Studenčič napala in mu šiloma vzela 250 gld. Roparja zbežala sta potem proti Kropi. Skrbno zasledovanje žandarjev bilo je uspešno. Prijeli so nekega kočarja iz Britofa, ki je pri sodnji v Radovljici dejanje že priznal. Druzega roparja, kočarja s Primskovega, pa še iščejo.

Vir: Slovenski narod, 26. 10. 1887

(Iz Podnarta) se nam piše: Vaš dopis iz Radovljice dne 26. oktobra, ki pripoveduje, da sta dva možaka Janeza Gogolo oropala, vzemši mu 250 gld., treba popravila, da ne bode naš pošten in varen kraj na slabem glasu. Stvar je bila taka: Prišla sta rečeni dan v Podnart Lovro Pičman in Anton Naglič, kmalu za njima pa se je pripeljal Janez Gogola, s katerim je bil dogovor, da bode kupil ponarejenih bankovcev. Dal jima je 250 gld., onadva pa njemu tri zavitke ponarejenih bankovcev, na kar sta odšla po cesti proti Kropi. Ko Janez Gogola začne pregledovati prejete zavitke, zapazi, da je grdo okanjen. Zavitki so na vrhu imeli vsak po jeden bankovec, spodaj pa je bil sam star papir. V svoji jezi leti Janez Gogola v krčmo in vpraša, kdo pozna odišla moža ter dostavi, da sta mu vzela 250 gld. V krčmi se mu je povedalo, kje je jeden omenjenih mož doma, ter dostavilo, naj naznani stvar žandarjem, ki so ravno tukaj v sosedni gostilni. Gogola pa ni hotel naznaniti, ampak rekel je: „Bom pa v Kranj naznanil«. Pičman in Naglič sta pri sodnji oba priznala, da sta Gogolo ogoljufala, slednji se je ves roparski napad izmislil in veliko rudečo listnico, v kateri sta bila 2 gold. in 7 dopisnic, sam proč vrgel. To je resnica v tej zadevi.

Vir: Slovenski narod, 11. 11. 1887

1889

Premovanje konj v Lescah je bilo v ponedeljek dne 2. septembra. Konjerejci so prignali dva žrebca, deset kobil z žrebeti, pet mladih brejih kobil, osemnajst dve- in pet enoletnih žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Janez Gogala iz Studenčic 40 gld., Jan. Marolt iz Radolne 25 gld., Ant. Zupan z Breznice 20 gld., Toma Prešeren iz Lesc 20 gld., Jan. Pretnar iz Hoš in Fr. Legat iz Lesc svetinji; za mlade kobile: And. Olifčič iz Gor. otoka 30 gld., Jan. Frohlich s Potoka 30 gld., Ant. Žnidar iz Zgoš 15 gld., Miha Zupan in Janez Bernard, oba iz Zaspas, svetinji; za žrebeta: A. Meršol iz Hraš 15 gld., Janez Gogala iz Hraš 10 gld., F. Walland iz Lesc 10 gld., Janez Walland iz Hlebc 10 gld., Jože Palošnik iz Podgore, Jože Vidic iz Lesc in Al. Knafl iz Alošenj svetinje; privatni darili prijatelja kmetijstvu sta dobila: Matija Marolt iz Dvorske vasi 10 gld. in Frid. Homan iz Radovljice 10 gld.

Vir: Domoljub, 19. 9. 1889

1894

Premovanje konj se je vršilo dne 3. t. m. v Lescah. Za kobile s žrebeti so dobili: Janez Cotelj iz Zgoš - 35 gld., Anton Meršol iz Hraš - 20 gld., L. Vovk iz Črnič - 15 gld., Fr. Avsenek iz Studenčic - srebrno svetinjo. Za breje kobile: A. Žnidar iz Zgoš - 25 gld.. Za žrebeta: Frančiška Rozman iz Zg. Otoka in J. Brejc iz Nove vasi – srebrno svetinjo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 9. 1894

1900

Krojaški mojster Josip Jurc se je okrog leta 1900 v Predtrg št. 14 preselil iz Studenčic. Tej hiši so preje rekli tudi "Pri Muhovc v Bek". Danes se tej hiši reče "Pri Jurcu". Jurc je imel iz Kateževe hiše ženo.

Predvidevamo lahko, da je bilo v Predtrgu veliko krojačev, ker jih je Jurc učil. Rad je imel vajence. Sam se je izučil pri Pogačniku. Vsi krojači v Predtrgu so bili poleg poklica tudi mali kmetje z eno ali dvema kravama. Pri Jurcu so se izučili Jožef Golmajer, Ivan Lotrič, Marija Golmajer, Franc Šlibar.

Napisal: Franci Valant, p. d. Benč (Predtrg)

Johana Jurc in Josip Jurc, pred 1914
Vir: arhiv Katež, Predtrg

vodna Kranjska. Škofija Ljubljanska.

Rojstni in krstni list.

Iz tukajšnje župnijske rojstne in krstne knjige se službeno potrjuje, da je leta

Tisoč osemsto šest in sedeset (1866) dne dvajsetega oktobra

bil v vasi *Studenčice* hiš. št. *13* rojen, in po rimsko-katoliškem obredu krščen dne *22. oktobra*

Ime krščenca	Zakonski ali nezakonski, sin ali hči	Krstno ime, priimek, stan, vera		Krstno ime, priimek, stan otrov	Ime krstnika
		očeta	matere		
<i>Simon Jurc</i>	<i>zаконni sin</i>	<i>Simon Jurc</i> <i>Kovčar</i>	<i>Katarina Svab</i>	<i>Anton Reiman</i> <i>ženjina</i> <i>Marijela Reiman</i> <i>ženjina</i>	<i>Lavro Pintar</i> <i>župnik</i>

To potrjujem z lastnoročnim podpisom in farnim pečatom.

Župnijski urad na Bregovnici
dne *22. maja* 1904.

Tom. Poljanec
Kotek in taksa d. K. 10.

Rojstni in krstni list Simona Jurca, 1904
Vir: arhiv družine Korošec

1904

Napad. Janeza Kapusa, posestnika iz Studenčice pri Lescah, je na Bledu, ko je vozil premog v Bohinj, neznan človek napadel in ga s kolom udaril po glavi. Kapus je težko ranjen.

Vir: Gorenjec, 22. 10. 1904

1906

Občinske volitve v Lescah. Iz Lesec se piše: Ko se je dne 4. julija t. l. vršila volitev občinskega odbora v Lescah, se je izrazil znani Brence proti c. kr. komisarju, da on ne voli, ker je volitev itak neveljavna, češ, da se ni pravilno razglasila. In res je napravil mož pritožbo na deželno vlado, ki pa je vzlic temu ugovoru vendarle odobrila volitev. S tem so postale vso njegove naporene agitacije brezuspešne in njegovi domišljavi upi so splavali po vodi. Sicer je Brence napovedoval še pritožbo na ministrstvo, a opustil jo je baje vsled nekega razkola v klerikalnem taboru, in sicer med g. župnikom in Brencetom. S tem je bila tudi ta zadeva položena v grob. 23. m. m. se je pa vršila v navzočnosti c. kr. okr. glavarja Detele volitev občinskega predstojništva. Izvoljen je bil g. Iv. Žark soglasno tretjič za župana, za svetovalce: Anton Legat iz Hraš, Iv. Waland iz Hlebcev, Jos. Gogala iz Nove vasi in Gabrijel Eržen iz Zapuž; za odbornike pa: Josip Wucherer, Jakob Ulčar in Ant. Dežman iz Lesce, Ant. Avsenek iz Zapuž, Fr. Žilih iz Hlebcev, Ivan Vovk iz Hraš ter Jos. Mulej in Studenčič, Občinske volitve so torej dokončane; ni pa še dokončana zadeva Brenceta & drug., tikajoča se protipostavnega pooblastila, o katerem ima odločili državno pravdnništvo. Ko bo ta stvar končana, potem se bodo tudi polegli razburjeni duhovi v naši občini.

Vir: Gorenjec, 20. 10. 1906

Prefrigano dekle je 19 let stara Katarina Mulej iz Lesec. Slišala je pogovor med očetom in Francetom Paplerjem iz Doslovč, da bo Papler posodil Muleju denar za popraviljanje hiše v Studenčicah, kadar ga bo rabil, za to bo pa od Muleju dobil smreke. Katarina Mulej je porabila to priliko v svojo korist in pod pretvezo, da jo pošlje njen oče, izvabila od Paplerju in tega žene v večjih zneskih 300 K. Ko se je prevara razkrila, pobegnila jo obdolženka v Ljubljano, kjer so jo prijeli. Zagovarjala se je, da ji je Papler podaril ta denar, ker jo je enkrat zapeljal k spolskemu občevanju. Ta izgovor je bil od konca do kraja zlagan. Obsojena je bila na tri mesece ječe.

Vir: Gorenjec, 10. 11. 1906

Prošnja za priklop k vodovodu. Prošnje občine Predtrg in vasi Studenčice in Hraše za priklopitev k radovljiško-leškemu vodovodu se odstopijo vodovodnemu odseku s pripomnjo, da se zgradba vodovoda radi teh prošnja na noben način ne sme zavleči.

Vir: Gorenjec, 7. 12. 1906

1908

Proda se hiša, zraven mali vrt in vodnjak, 20 korakov od hiše lep sadni vrt, 14 mernikov posetve, 3 travnike In dva gozda ter srenjska pravica na pašniku. Skupna cena 8000 kron. Več se izve pri lastniku Simon Justin, vas Studenčice štev. 15, 20 minut od postaje Lesce, fara Breznica (pošta Lesce).

Domoljub, 26. 11. 1908

1909

Stroški podaljšanega vodovoda. Zanimivo je bilo poročilo o vodovodnih načrtih, ki jih je izdelal deželni odbor. Soglasno se sklene graditi, oziroma podaljšati vodovod v Podmesto s preostalim doneskom 20.000 kron, ki se je prihranil pri gradbi radovljiškega vodovoda. - Daljša debata se je vnela pri obravnavi "enotnega" vodovoda, ki naj velja kakor nekaj podaljšek radovljiškega vodovoda, namreč Hraše-Studenčice s stroški 25.000 K, Predtrg s stroški 12.000 K in Ljubno 44.000 K, skupni stroški 81.000 K. Sklenilo se je soglasno, da občinski zastop mesta Radovljice nima nič proti graditvi tega "enotnega" vodovoda, temveč stoji kakor prej na stališču, da morajo imeti prvi graditelji radovljiškega vodovoda to prednost, da jim ne bo zmanjkalo nikdar vode.

Vir: Gorenjec, 17. 4. 1909

Iz Lesec. V ponedeljek po noči je dosedaj še neznan krutež na Studenški gmajni posestniku J. Kapusu, po domače Rajhu iz Studenčic prerezal z neko ostrino celo stegno kobili. Pred nekaj leti mu je ravno na tej paši nekdo zaklal kobilo, šele 3 leta staro, zjutraj je našel mrtvo, poleg nje je pa ležal 8 tednov star žebiček. Čuditi se je, ko je vendar zgoraj omenjeni jako priljubljen ter varčen gospodar, da mu nekdo dela tako krivico. Želeti bi bilo, da bi se dobil tisti škodoželjnež in da bi se ostro kaznoval. Slavne oblasti bi prosili, da bi se potrudili z natančno preiskavo, zakaj to mora biti nekdo, ki je to storil že drugič.

Vir: Gorenjec, 17. 7. 1909

Radovljiške novice. Zadnja seja občinskega zastopa je bila dne 14. sept. Skoro edina točka vse seje je bilo vodovodno vprašanje. Deželni odbor je sporočil, da se namerava podaljšati vodovod do Studenčic in do Ljubnega, a glavarstvo je razpisalo dan vodovodne razprave v Ljubno na dan 21. sept. — Sklenilo se je soglasno ugovarjati načrtu, da se za podaljšanje tega vodovoda porabi radovljiški vodovod in v odsek, ki se je imel udeležiti komisijske razprave v Ljubnem, so se volili odborniki gg. T. Sušteršič, I. Vurnik, I. Sartori, O. Homann in L. Fürsager. Upamo, da bo občinski zastop sedaj imel nekaj let mir z vodovodnimi zadevami, odkar je ministrstvo reklo, da ne da nič za vodovode na Kranjskem.

Vir: Gorenjec, 9. 10. 1909

1910

Državna podpora za podaljšanje radovljiškega vodovoda. C. kr. poljedelsko ministrstvo je dovolilo 40 odstotni državni prispevek v znesku 32.000 K k podalšanju radovljiškega vodovoda v Hraše, Studenčice, Predtrg in Ljubno. - Ker je vodovod že vpeljan do Dobrega polja, bodo Ljubenčanje kmalu spoznali vso dobroto radovljiškega vodovoda. Do takrat, ko bo ves ta velikanski vodovod srečno pod streho, bo pač na mestu, da imenujemo vse one občine, ki uživajo in ki bodo uživale ta vodovod onega moža svojim častnim občanom, ki je položil takorekoč temelj temu vodovodu in ki je storil vse potrebne korake, da se je v tako kratkem času zvršilo to drago podjetje. In ta mož je radovljiški župan in deželni poslanec - dr. Janko Vilfan.

Vir: Gorenjec, 9. 7. 1910

Radovljiške novice. Državna podpora za podaljšanje radovljiškega vodovoda. C. kr.

poljedelsko ministrstvo je dovolilo 40 odstotni državni prispevek v znesku 32.000 K k podaljšanju radovljiškega vodovoda v Hraše, Studenčice, Predtrg in Ljubno.

Vir: Gorenjec, 9. 7. 1910

Prispevek ministrstva za podaljšanje vodovoda. Županstvo Predtrg pri Radovljici je prejelo v sredo obvestilo deželnega odbora, da je poljedelsko ministrstvo dovolilo 40% prispevek za podaljšanje radovljiškega vodovoda po Predtrgu, za Hraše, Studenčice in Ljubno. S tem je izpolnjena želja teh vasi, da dobijo tudi preprotni vodovod.

Vir: Gorenjec, 23. 7. 1910

Radovljiške novice. Vojake imamo v našem mestu kakor tudi v okolici in sicer že od dne 13., oziroma 14. t. m. in sicer nekaj eskadronov dragonskega regimenta car Nikolaj št. 5 iz Gorice in kolesarskega polka iz Celovca. Vojaki so razdeljeni takole: Radovljica in Vrbnje imata 2. eskadron dragoncev 103 mož in 100 konj ter kolesarsko kompanijo 93 mož. V Lescah je polkovno poveljstvo a poleg tega še tu, v Hrašah in Hlebcah 3. eskadron 140 mož in 140 konj. V Zgošah, Novi vasi, Poljčah, Begunjah je 1. eskadron 100 mož, 100 konj. V Smokuču, Rodinah, Studenčicah je 4. eskadron 100 mož, 110 konj, a v Žirovnici, Selu in Mostah je 6. eskadron 110 mož in 110 konj. Slednjič je 5. eskadron tudi 110 mož in 110 konj v Breznici, Doslovčah, Vrbi in Zabreznici.

Vir: Gorenjec, 20. 8. 1910

Vodovod za Ljubno se je začel graditi kot podaljšanje radovljiškega vodovoda. Vode je dovolj. Ob Velikem Šmarnu, ko je bilo na tisoče romarjev na Brezjah, se je opazoval učinek velike porabe na rezervoarjih, pa se je pokazalo, da je odtekala preobilica vode, kakor po navadi. V kratkem bo izvršeno podaljšanje v Predtrg in v Hraše in Studenčice pri Lescah. S tem bo ta veliki vodovod dogotovljen.

Vir: Gorenjec, 10. 9. 1910

Naselja v naši občini in število prebivalcev (popis 1910):

Begunje na Gorenjskem (606), Brda (40), Brezje (373), Brezovica (20), Češnjica pri Kropi (109), Črnivec (87), Dobravica (36), Dobro Polje (57), Dvorska Vas (119), Globoko (52), Gorica (97), Hlebce (128), Hraše (128), Kamna Gorica (576), Kropa (704), Lancovo (194), Lesce (430), Lipnica (40), Ljubno (417), Mišače (101), Mlaka (35), Mošnje (210), Noše (27), Nova Vas pri Lescah (82), Otoče (85), Ovsišje (89), Peračica (33), Podnart (143), Poljče (102), Poljšica pri Podnartu (121), Posavec (77), Praproše (39), Prezrenje (56), Radovljica (1190), Ravnica (32), Rovte (66), Slatna (59), Spodnja Dobrava (43), Spodnja Lipnica (183), Spodnji Otok (106), Srednja Dobrava (102), Srednja Vas (26), Studenčice (115), Vošče (62), Vrbnje (68), Zadnja Vas (47), Zaloše (79), Zapuže (97), Zgornja Dobrava (140), Zgornja Lipnica (142), Zgornji Otok (67), Zgoša (201).

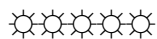
Vir: Krajevni leksikon Slovenije

Skrb kranjske dežele za pitno vodo. Kaj je boljšega in bolj koristnega, kakor dobra pitna voda ? Dokler so Nemci in slovenski liberalci gospodarili v naši deželi, so se bistri gorski studenci brez koristi stekali po grapah, ljudje so pa pili smrdljive kapnice in z živino so ob suši ure daleč hodili po vodo do potokov. Sedaj sveža studenčnica priteka v kuhinje in napajališča. Delo, ki se je z vršilo v zadnjih šestih letih za preskrbo pitne vode, se lahko imenuje ogromno. Naši modri politiki so umeli vlado pripraviti do tega, da je dovolila državno podporo. K napravi vodovodov je država prispevala 40%, dežela in udeleženci pa po 30%. Naj naštejemo tu le imena tistih vodovodnih naprav, ki so se zadnji čas izdelale.

Vodovodi za mesto Kranj in okolico, Cerknica-Rakek, za mesto Radovljica in okolico, občino Mošnje, Iško Vas in okolico, Spodnjo in Zgornjo Šiško, Grosuplje, Košana.

Vodovodi za vasi Ljubno, Predtrg, Hraše in Studenčice.

Vir: Gorenjec, 17. 10. 1913

1914-1918

Padli v prvi svetovni vojni

Goričnik Jožef (Studenčice, 1890 – Rusija, 1915). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – leta 1915 v Rusiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Jurc Janez (Studenčice – pogrešan, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Pogrešan v prvi svetovni vojni. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kapus Janez (Studenčice, 1887 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – leta 1914 v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kapus Jožef (Studenčice, 1890 – Budimpešta, 1915). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – leta 1915 v Budimpešti. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kežzar Franc (Studenčice, 1898 – Spittal, 1917). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – leta 1917 v Spittalu. / **Vir: Mirno spite vojaki**

Del spomenika v Zabreznici
Vir: foto DAR

Studenčice med obema vojnama

1919

Lepo kobilu prodam ali zamenjam za kravo. Janez Heberle, posestnik, Studenčice št. 2, pošta Lesce, Gorenjsko.

Vir: Kmetovalec, 15. 1. 1919

Posestvo, hiša, gospodarsko poslopje, sadni vrt, njive za 12 mernikov posevke, travniki za 6 voz sena, prodaja iz proste volje Janez Kunčič, posestnik, Studenčice št. 6 pri Lescah, Gorenjsko. Cenjeno 20.000 kron; prodaja se vrši dne 23. marca t. l. ob 3 uri popoldan na licu mesta.

Vir: Kmetovalec, 15. 3. 1919

1931

27 jelovih hlodov, suhih, 7 cm debelih in 6 metrov dolgih, prodaja Franc Zupan. Studenčice št. 1, p. Lesce pri Bledu.

Vir: Domoljub, 29. 4. 1931

1937

Studenčice, 85-21-9-7-5. Sr so du žand zdr fin Radovljica 5 km, žel o pTt š Lesce 2 km, žup Breznica 3 km. Nm 524 m. Leže sz. od Hraš, na mestu, kjer se v veliki ježi med prodom izgublja potok Blatnica. »Blato« jeseni zalije voda, ki ob nalivih odteka dalje mimo Studenčic in Hlebc. Dovoz z vsemi vozili, 1 km od drž. ceste ali iz Hraš. Precej dobra poljska zemlja. Preživljanje s kmetским in deloma s tovarniškim delom. Podr. cerkev sv. Florijana.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine, 1937

SI AS 137/V/11181 Izločitev kraja Studenčice iz občine Lesce in priključitev k občini Breznica (1935-1935)

Srez Radovljiški – Občini Lesce in Breznica, 1928 in 1938
Vir: arhiv družine Grilc

Studenčičani, ok. 1930
Vir: arhiv družine Grilc
Op.: Na sliki so Studenčičani, rojeni ok. 1904-1915

Stojijo zgoraj (od leve): 1. Matevž Šivic, *p. d. Olifčov*, 2. Meta Ovsenik-Fajfar, *p. d. Bavančova*, 3. Joža Mulej, *p. d. Flisov*, 4. Micka Kosmač-Triplat, *p. d. Markova*, 5. Viktor Šivic, *p. d. Olifčov*, 6. Ivanka Kosmač-Kovač, *p. d. Markova*, 7. neprepoznan.

Sedijo (od leve): 1. Francka Ovsenik, *p. d. Bavančova*, 2. Angela Šivic, *p. d. Olifčeva*, 3. Janez Mulej, *p. d. Mulejov*, 4. Tončka Grilc, *p. d. Močnikova*, 5. Micka Šebat-Kejžar, *p. d. Jakopova*, 6. Lovrenc Kejžar, *p. d. Komanov (priženil se je k p. d. Jakopu)*, 7. Micka Grilc-Mulej, *p. d. Močnikova*, 8. Micka Pristov, *p. d. Mulejeva*.

Sedijo na tleh (od leve): 1. Tonček Andrejčič, *p. d. Griželnov*, 2. Katra Grad, *p. d. Mulejeva*, 3. Janko Šivic, *p. d. Olifčov*, 4. Ančka Pristov-Kralova, *p. d. Mulejeva*, 5. Stanko Grilc, *p. d. Močnikov*.

Op.: Prepoznala Darinka Grilc

Op. Pred Močnikovo hišo, a se vidi le ograja. Največ se vidi Mahavova in delno na desni Markova hiša.

Študenčičanke – pred Mulejevo hišo, ok. 1930

Vir: arhiv družine Grilc

Op.: Zadaj od leve stojijo: Angela Šivic, *p. d. Olifčeva*, Micka Grilc, *p. d. Močnikova*, Micka Kejžar, *p. d. Jakopova*, Franca Avsenik, *p. d. Bavančova*, Meta Fajfar, *p. d. Bavančova*, Tončka Grilc, *p. d. Močnikova*, Micka Mulej, *p. d. Mulejeva*.

Sedijo: Jožefa Mulej, *p. d. Mulejeva*, Micka Triplat, *p. d. Mulejeva*, Franca Mulej, *p. d. Mulejeva*, Ančka Mulej, *p. d. Mulejeva*, Ivanka Triplat, *p. d. Markova*, Katarina Mulej-Grad, *p. d. Mulejeva*.

Spredaj: Šivic Viktor, *p. d. Olifčov*, Mulej Janez, *p. d. Mulejev*.

Op.: Prepoznala Darinka Grilc

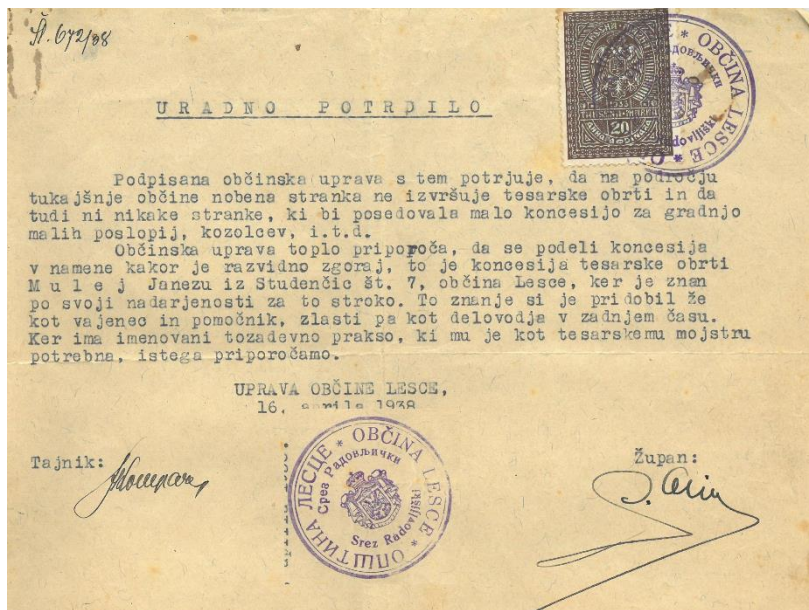
Tesar Janez Mulej

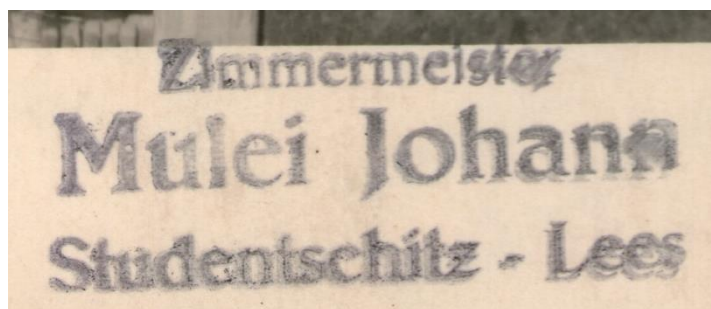
Janez Mulej, 1939
Vir: Poslovna knjižica (arhiv družine Grilc)

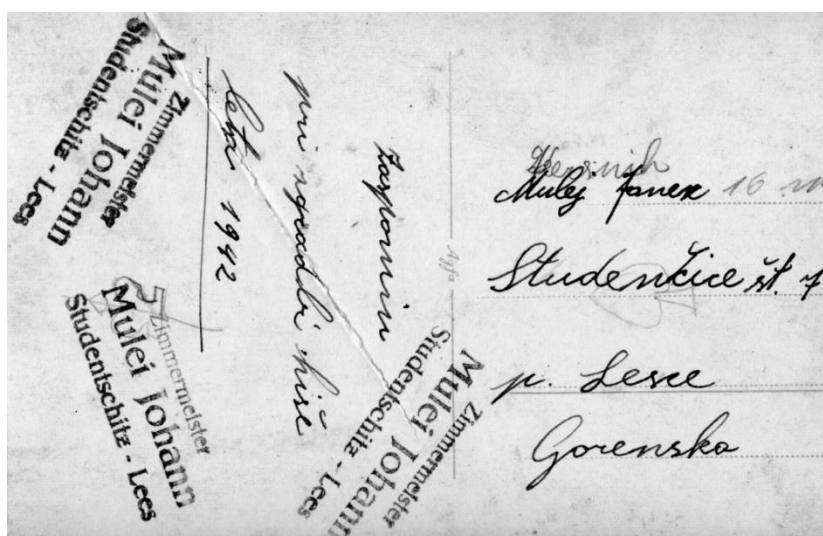
Učno pismo, 1931
Vir: arhiv družine Grilc

Dokument, ki priča, da v občini Lesce ni nobenega tesarja, 1938
Vir: arhiv družine Grilc

Tesar Janez Mulej, pred 1940
Vir: arhiv družine Grilc

Tesar Janez Mulej, 1942
Vir: arhiv družine Grilc

Žig tesarstva Mulej Janez
Vir: arhiv družine Grilc

Nadrobna delitev vložek št. 152 k.o. Hraše Reigster deležnih pravic 12.1.1905; glavni spis o nadrobni delitvi 6.12.1905 (894); zemljiški izpisek vložek št. 296 k.o. Hraše 15.4.1937; parcelni spisek za k.o. Hraše 30.6.1937; mape - bonitetni naris agrarne operacije Studenčice 1904; skica izmerjenih parcel 19.5.1913; banovinsko zemljišče za Golf na Bledu 27. 6. 1939; skici (2 izvoda) (s.d.).

Udeleženci agrarne operacije: Franc Zupan, Studenčice 1, Janez Eberle, Studenčice 2, Janez Pogačar, Studenčice 3, Janez Kapus, Studenčice 4, Jožef Mulej, Studenčice 5, Matevž Kunčič, Studenčice 6, Janez Gogola, Studenčice 8, Franc Avsenek, Studenčice 9, Jožef Zbat, Studenčice 10, Janez Jurc, Studenčice 13, Šimen Justin, Studenčice 15, Franc Mulej, Studenčice 17, Janez Goričnik, Studenčice 18, Franc Kejžar, Studenčice 19, Katarina Šivic, Studenčice 21.

Vir: SI AS 56/1617, nadrobna delitev, 1905-1939 (Združeni dokumenti)

Priimki 1941 (Studenčice):

Andrejčič – 6	Mulej – 7
Avsenek – 9	Mulej - 17
Goričnik – 18	Mulej - 8
Goričnik – 16	Mulej - 5
Grilc – 12	Pogačar - 5
Heberle – 2	Pogačar - 3
Jurc – 13	Šebat - 10
Kapus – 4	Šivic - 21
Kejžar – 19	Zupan - 1
Kejžar - 10	Pesjak – 9

Op.: Ob priimku je zapisana še tedanja hišna številka.

Vir: Leški zbornik

Druga svetovna vojna - Quelldorf

1941-1945

Nemška preimenovanja vasi. Radmannsdorf / Zanimiva imenovanja krajev. Na kolodvoru v Neumarktlu visi zemljevid Deutschen Alpenvereina, na katerem imajo nekateri kraji popolnoma prilegajoča se imena. Tako so n. pr. imenovani sledeči kraji: Trögern za Koreiten (Koritno), Stechen za Wodeschitz, Schüt za Asp, Zeli za Selo, Pirkdorf za Bresiach, Doslau za Doslowtsche, Felgendorf za Smokutsch, Feld za Poltsche, Quelldorf za Studenschitz, Eichen za Hraschach, Laibl za Hlebze, Weldendorf za Werbnach, Lassein za Sappusch, Bachl za Otok, Missach za Misatsche, Außenwald za Zgosch.

Karawanken Bote, 17. 04. 1943

Partizanske mobilizacije. Vzporedno z nemško mobilizacijo se je pričela tudi partizanska vojska mobilizirati.

Na Studenčicah je bila mobilizacija 17. marca 1944, mobiliziranih je bilo 11 fantov in mož.

Vir: Leški zbornik

Padli v drugi svetovni vojni

Mulej Alojzij (Studenčice, 14. 5. 1924 – Žiri, 4. 1. 1944). Borec NOB. Rojen Francu in Mariji, roj. Zupan na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Žbatu, samski, ključavničarski pomočnik v Tovarni verig Lesce. Januarja 1943 mobiliziran v nemško vojsko, prišel na dopust in julija 1943 odšel v Pokljuški 2. bataljon Gorenjskega odreda, nato v Vojkovo brigado. Padel 4. 1. 1944 v Žireh v Poljanski dolini. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču na Breznici.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Mulej Alojz (Studenčice, 27. 6. 1906 – Idrija, 11. 4. 1944). Borec NOB. Rojen Jožefu in Frančiški, roj. Meršol na Studenčicah – pri Muleju, kjer je tudi živel, samski, kmet. 16. 3. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, nato v Gregorčičevo brigado. Padel 11. 4. 1944 v ledinski ofenzivi na Spodnjem Vrsniku nad Idrijo.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Mulej Franc (Studenčice, 16. 9. 1887 – Studenčice, 26. 6. 1944). Žrtev vojne. Rojen Francu in Mariji, roj. Zupan na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Žbatu, poročen, kmet, sodelavec OF, oče štirih partizanov. 26. 6. 1944 so ga belogardisti iz leške postojanke ustrelili pri delu na studenškem polju pri Topolih. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču na Breznici.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Pogačar Jožef (Studenčice, 1920 – Rusija/vzhodno bojišče, 22. 4. 1944). Žrtev vojne. Živel v Studenčicah št. 3, kmečki sin. Mobiliziran v nemško vojsko. Padel 22. 4. 1944 v Rusiji (vzhodno bojišče).

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Šebat Jožef (Studenčice, 9. 4. 1917 – Ledine, 11. 4. 1944). Borec NOB. Rojen Jožetu in Mariji, roj. Trpinc na Studenčicah, kjer je tudi živel – pri Jakopu, samski, tovarniški delavec. 19. 3. 1944 odšel v Planinčev (3.) bataljon Gorenjskega odreda, nato v Gregorčičevo brigado. Padel 11. 4. 1944 na Ledinah na Primorskem med sovražnikovo ledinsko uniformo.

Vir: Leški zbornik (avtor Alojz Kos)

Studenčice po drugi svetovni vojni

1945

Lastništvo v Studenčicah po drugi svetovni vojni

<u>Hš:</u>	<u>Lastnik:</u>	<u>Velikost posesti:</u>	<u>Davek:</u>
1	Mulej Valentin	4 ha, 67 a, 08 m2	467,- din
2	Čop Jožefa	11 a, 21 m2	11,- din
3	Fajfar Marjeta	9 ha, 13 a, 88 m2	913,- din
4	Mulej Janez	38 a, 61 m2	38,- din
5	Mulej Jožef	5 ha, 67 a, 67 m2	567,- din
6	Mulej Frančiška	7 ha, 55 a, 57 m2	755,- din
7	Pogačar Mirko	5 ha, 40 a, 92 m2	540,- din
8	Andrejčič Anton	6 a, 90 m2	69,- din
9	Goričnik Anton	5 ha, 54 a, 33 m2	554,- din
10	Kapus Ciril	2 ha, 90 a, 68 m2	290,- din
11	Kejžar Marija	3 ha, 97 a, 91 m2	387,- din
12	Hebrle Janez	6 ha, 09 a, 12 m2	609,- din
13	Grilc Stanko	2 ha, 16 a, 95 m2	216,- din
14	Koščak Barba	3 ha, 08 a, 11 m2	308,- din
15	Mulej Ivan	2 ha, 66 a, 10 m2	266,- din
16	Triplat Franc	85 a, 16 m2	85,- din
17	Potočnik Marija	1 ha, 28 a, 07 m2	128,- din
18	Avsenik Pavel	1 ha, 32 a, 63 m2	132,- din
19	Novak Marija	1 ha, 26 a, 08 m2	126,- din
20	Kejžar Anton	7 ha, 15 a, 48 m2	715,- din
21	Šivic Angela	4 a, 00 m2	4,- din
22	Šivic Viktor	6 a, 04 m2	6,- din
brez	Ažman Franc	3 a, 21 m2	3,- din
	<u>Skupaj:</u>	<u>79 ha, 43 a, 37 m2</u>	<u>7.135,- din</u>
1	Mulej Valentin	0.48 a, 44 m2	48,- din

3	Avsenik Frančiška	0.44 a, 78 m ²	44,- din
5	Mulej Mara	0.57 a, 22 m ²	57,- din
10	Kapus Jožef	4.09 a, 77 m ²	409,- din
15	Mulej Ivan	0.65 a, 06 m ²	5,- din
	<u>Skupaj:</u>	<u>5.65 a, 17 m²</u>	<u>533,- din</u>

Vir: Na roke napisan seznam (hrani družina Grilc, Studenčice)

Op.: Na prvem seznamu so parcele vpisane na hiše, na drugem na lastno ime.

Št.	Ime	Parcela	Hiša
✓ 1	čuklj Hvalaritar št 1	0.48 a, 78 m ²	44,-
	Avsenik Frančiška št 3	0.44 a, 78 m ²	44,-
✓ 2	čuklj Ivan	0.05 a, 06 m ²	5,-
✓ 3	čuklj Mara	0.57 a, 22 m ²	57,-
	Kapus Jožef št 10	4.09 a, 77 m ²	409,-
	skupaj četvorje	5.65 a, 17 m ²	533,-

Sken drugega seznama, po 1945
Vir: arhiv družine Grilc, Studenčice

Število prebivalcev v Studenčicah: 80 (1948), 88 (1953), 91 (1961), 104 (1971).

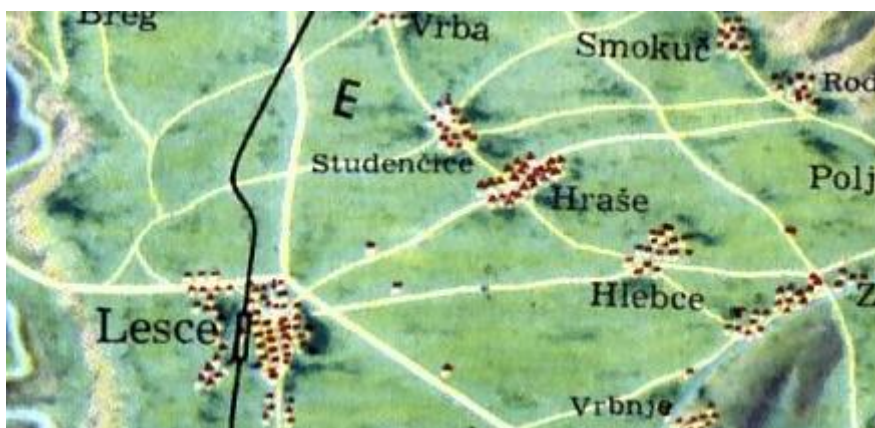
Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

1953

Tuberkuloza goved v radovljiškem okraju. ... Zlasti močno so se živali okužile na planinah. Ugotovili smo namreč, da Hraše, Hlebce in Studenčice ter Nova vas, ki niso pošiljale živine na gorske pašnike, nimajo tuberkulozne živine ...

Vir: Glas Gorenjske, 21. 2. 1953

1954

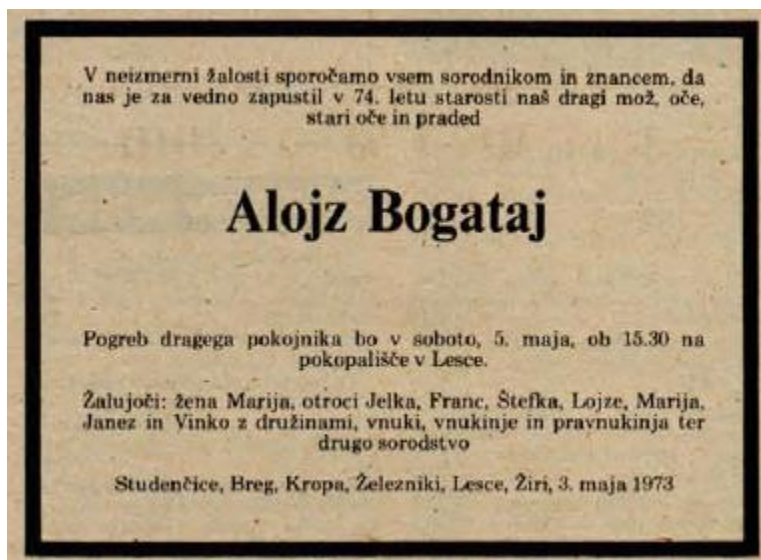

Pozicija Studenčic, 1954
Vir: Selanov reliefni zemljevid

Krajevna skupnost Lesce zajema štiri vasi, ki imajo naslednje število prebivalcev: Lesce 1964, Hlebce 197. Hraše 194 in Studenčice 102 prebivalca.

Vir: Glas, 30. 10. 1969

1973

Vir: Glas, 5. 5. 1973

1974

Ugodno prodam 80 kosov metrskih SALONITK, 6 valnih slemenskih strešnih ŽLEBAKOV (krovov), pripravni za kritje kozolca, 180 petvalnih strešnih salonitnih plošč 40x92 cm z zeta vijaki. Mulej Janez, Studenčnice 4, Lesce.

Vir: Glas, 14. 4. 1973

1975

Lesce — Prebivalci krajevne skupnosti Lesce, ki zajema vasi Lesce, Studenčice, Hraše in Hlebce, v radovljiški občini so se na zborih odločili, da se v krajevni skupnosti razpiše referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka. Referendum bo v nedeljo, 25. aprila, in če bo uspel, bodo v dobrih štirih letih in pol zbrali del denarja za izgradnjo nekaterih komunalnih naprav, za kanalizacijo in asfaltiranje cest. ...

Vir: Glas, 19. 10. 1975

Prodajam mesnatega PRAŠIČA za zakol. Studenčice 14, Lesce.

Vir: Glas, 19. 12. 1975

1977

Krajevna skupnost Lesce, ki danes zajema naselja Lesce, Hraše, Hlebce in Studenčice, je bila ustanovljena pred 13 leti. Pred 30 leti je bilo na tem območju 650 prebivalcev, danes pa jih je okrog 1600 in od tega 650 zaposlenih. Razumljivo, da je tako hiter porast prebivalstva ter razvoj stanovanjske gradnje in industrije nakopičil v krajevni skupnosti vrsto komunalnih in drugih problemov. ...

Predsednik sveta KS Lesce Franc Meze: »Za zdaj smo položili okrog 3000 metrov kanalizacije v Lescah. Naročene pa imamo že načrte za izgradnjo kanalizacije v vaseh Hlebce in Hraše in za ureditev potoka Blato, ki priteče s posestva Poljče. Mimogrede, ta potok teče skozi vas Studenčice in potem proti letališču, kjer se razlije in vse bolj zamočvirja območje na vzhodni strani letališča. Dogovarjali smo se že, kako rešiti ta problem. Da pa bi stvar pospešili, je krajevna skupnost že naročila načrte (veljali bodo 53.000 dinarjev), ki bodo gotovi prihodnji mesec. Potem se bo treba dogovoriti, kdo vse bo sodeloval pri reševanju tega problema. Krajevna skupnost je pripravljena poleg načrtov sofinancirati tudi ureditev vasi ob tem potoku. Sicer pa je po ureditvi kanalizacije v Hrašah in Hlebcah predvidena tudi položitev asfalta.«

Z urejanjem kanalizacije bodo v krajevni skupnosti v prihodnje nadaljevali v naseljih Hlebce in Hraše. V ta program pa sodi tudi ureditev potoka Blato, ki teče s posestva Poljče in zamočvirja vzhodni del terena pri letališču. Načrti za ureditev tega potoka (dela jih Hidroinženiring Ljubljana, financira pa jih krajevna skupnost in bodo veljali 53.000 dinarjev) bodo gotovi prihodnji mesec. Potem se bo treba dogovoriti za sanacijo.

Vir: Glas, 26. 8. 1977

1978

Seznam zaščitene kmetij (Studenčice):

- Mulej Jože, Studenčice št. 5
- Fajfar Marjeta, Studenčice št. 2
- Kejžar Anton, Studenčice št. 20
- Heberle Janez, Studenčice št. 12
- Mulej Valentin, Studenčice št. 1
- Mulej Ivan, Studenčice št. 15

Kejžar Marija, Studenčice št. 11
Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 3. 3. 1978

1979

Jesenice. V četrtek, 15. marca, opoldne sta v jeseniški Železarni na nezavarovanem cestnem železniškem prehodu trčila v tovornjak, ki ga je upravljal Anton Goričnik, star 31 let, iz Studenčic, in tovarna vlakovna kompozicija. Voznik tovornjaka se pri prečkanju nezavarovanega prehoda ni dovolj prepričal, če je prehod varen. Menil je, da tovarna kompozicija stoji, zato je z vožnjo nadaljeval. Kljub prizadevanjem trčenja ni bilo mogoče preprečiti. Kompozicija je tovornjak potiskala pred seboj do bližnjega stoječega vagona. Škoda znaša okrog 40.000 dinarjev, človeških poškodb pa ni bilo.
/ J. Košnjek

Vir: Glas, 20. 3. 1979

Glas, 15. 6. 1979

Občinska priznanja. Posebno priznanje pa sta za uspehe v naši himalajski odpravi prejela Marjan Manfreda z Bohinjske Bele in Zvone Andrejčič iz Studenčic.

Vir: Glas, 7. 8. 1979

Leške vasi. K Lescam sodijo še tri okoliške vasice: Hlebce z zanimivimi domačijami, stoječimi kar v vrsti ob cesti. Nekatere od teh hiš so stare tudi več sto let. Menda so služile za pristavo gradu Katzensteina v Begunjah. Prebivalcev imajo Hlebce kar precej - 180, morda danes celo več.

Tudi Hraše so velika vas - čez 200 stalnih prebivalcev imajo. Nekoč je bila to živinorejska vas - imeli so celo svojo zadružno sirarno - danes si ljudje iščejo zaslužka drugje. V Hrašah je bil doma znameniti Janez Krstnik Prešeren. Bil je sloveč pisatelj, latinist, podpornik in prvi predsednik Akademije operozov (delovnih učenjakov) v Ljubljani. O njem bo še morala steči beseda tudi v okviru teh zapisov. Saj so Hrašani na svojega rojaka zares lahko ponosni.

Lepa vasica (ima le blizu 90 prebivalcev) so samotne Studenčice s podružnično cerkvico sv. Florijana. Vasica s tako ljubkim imenom - bolj slovenski biti ne more - leži severno-zahodno od Hraš ob cesti (bolj kolovoz) proti Zabreznici. Kot v drugih

gorenjskih vaseh okrog industrijskih središč, tudi tu prevladuje novodobni poklic »delavec - kmet«. Saj je zaslužek na Jesenicah, v Lescah, na Javorniku, v Zapužah res kar vabljiv za moški in ženski naraščaj.

Značilno ne le za vasice okrog Lesc, pač pa tudi za mnoge od manjših zaselkov na visoki Gorenjski, je njihov razmeroma veljaven delež v zakladnico slovenske kulture in zgodovine. Tako bi moral, poleg že omenjenega "Prešerna, vsaj opozoriti še na pisatelja Mateja Brenceta (1856- 1887) iz Hraš, na pisatelja Janeza Božiča (1829-1884) in na goriškega nadškofa Jožeta Balanta (1763-1834) - oba iz Nove vasi pri Lescah.

Vir: Glas, 24. 8. 1979 (Črtomir Zorec: Pomenki o nekaterih krajih radovljjske občine).

1980

Podpisani Kapus Ciril, Studenčice 10, Lesce, opozarjam Mulej Jožeta in Maro iz Studenčic St. 5, da prenehata širiti zlonamerne govornice s katerimi mi škodujeta. Opozarjam ju, da sem lastnik zemlje in naj tudi v tem smislu prenehata širiti neresnične govornice. V nasprotnem primeru ju bom sodno preganjal.

Vir: Glas, 18. 4. 1980

Glas, 16. 5. 1980

Gorenjska avtocesta se bo začela ob karavanškem predoru, obvozila Jesenice po pobočjih Mežakle, prečkala Savo pri Žirovnici, potekala mimo Studenčic in za letališčem Lesce do Črnič. Odsek Črnič — Naklo bodo razširili, že letos jeseni pa bodo začeli graditi odsek avtoceste Naklo—Ljubljana, do Šentvida.

Tako se torej že letošnjo jesen začne graditi del gorenjske avtoceste, z odsekom Naklo — Ljubljana, naslednja leta pa jeseniška obvozna avtocesta, odsek Črnič — Podtabor — Naklo ter nazadnje nujno tudi odsek avtoceste Žirovnica — Črnič. Prav ta, do zdaj še najmanj dogovorjeni odsek mimo Radovljice, naj bi po sedanjih načrtih potekal od Žirovnice mimo Studenčic, za letališčem v Lescah ter se priključil na odsek na Črnič.

Avtocesta bo napravila od Hrušice do Ljubljane po Gorenjski svoj dolgi lok; lok izrednega gospodarskega pomena, lok, s katerim se tudi Gorenjska vključuje v

evropsko cestno omrežje in hitreje ter učinkoviteje povezuje z vso Jugoslavijo, Evropo in Bližnjim Vzhodom. / D. Sedej

Vir: Glas, 13. 6. 1980

1982

Tudi pozimi v gore. Valvasorjev dom pod Stolom - Ko se je ob 20. obletnici bitke na Stolu februarja 1962. leta podalo na to goro 51 alpinistov, planincev in borcev jeseniške čete in so jeseniški planinci ter borci začeli od 1967. leta redno prirejati zimske spominske pohode na najvišji vrh Karavank, nihče ni pričakoval, da bo ta planinske prireditve kaj kmalu postala najbolj priljubljena in tudi množična pri nas. Leta 1974 je bilo na devetem pohodu prvič prek tisoč udeležencev. Od 1978. nadalje marljivi organizatorji prirejajo poleg pohoda na Stol tudi pohod Po poteh Cankarjevega bataljona za šolsko mladino do Valvasorjevega doma; takrat je prireditev obiskalo 4430 ljudi, lani pa kar 5543, največ doslej.

Letošnji, 17. pohod je privabil skupno okrog 4800 obiskovalcev. Tri izmed udeležencev nedeljskega pohoda po planinah pod Stolom, vzpon na vrh namreč tudi letos ni bil mogoč, smo poprašali o njihovi planinski aktivnosti in sodelovanju na prireditvi. Tole smo zvedeli.

Cirila Kejžar

Cilka Kejžar iz Studenčic pri Vrbi: »Že dolgo zahajam v hribe; v glavnem planinarim poleti, pozimi pa se udeležujem le pohodov na Porezen in Stol. Tod sem letos sedmič. Zdi se mi prav, da ne za vsako ceno na vrh. ... Pot pod Stolom je bili varna in ne preveč težka. Sploh pa je kjerkoli v naravi prjetno; tod je doma dober zrak in lep razgled. Vsakomur koristi gibanje v naravi. Ker na delu veliko stojim, se ukvarja drugimi športi, najbolj pri srcu mi je planinstvo.... / nečitljivo

Še zaradi nečesa so popularni pohodi na Stol. Na njih se spominjamo velikih zgodovinskih dogodkov, revolucionarno preteklost sprejemamo mladi za svojo.

Vir: Glas, 23. 2. 1982

Marija Mulej iz Studenčic pri Lescah ima doma veliko zanimivih starih predmetov, ki jih je namenila za razstavo v Festivalni dvorani na Bledu. Večio večjih in manjših posod, v katerih še danes speče ali skuha okusno jed, veliko starin, ki jih je ohranila domačija v Studenčicah. / Foto: D. Sedej

Marija Mulej

Vir: Glas, 6. 8. 1982

1983

Prodaj dvobrazdni PLUG. Ivan Mulej, Studenčice 15, Lesce.

Vir: Glas, 22. 3. 1983

Priprave radovljiških alpinistov na odpravo v Bolivijo. Mirko Pogačar, 24-letni kmetovalec iz Studenčic pri Lescah, je med aktivnim plezanjem v 6 letih opravil okrog 350 vzponov. Kot član radovljiškega alpinističnega odseka se je udeležil odprave v ekvadorske Ande, plezal je tudi v Centralnih Alpah, Dolomitih, Visokih Turah in naših gorah. Tokrat je vodja odprave.

Miro Pogačar

Vir: Glas, 1. 4. 1983

1984

Kje so te presnete budilke? Bralka iz Studenčic pri Lescah je neprespana Slavka, ki se je na moč trudila, da bi v tem času našla v kaki trgovini budilko. Zdaj postavlja vprašanje gorenjskim inšpektorjem: zakaj ni nikjer budilk. Obtožuje našo trgovsko mrežo, da ima zagotovo kje kakšno INSO pod pultom. Povedati moram, da budilke sicer so, vendar tiste po 2.700 in 5.000 dinarjev, a Slavka nima nikakršnega namena, da bi se tako drago zbujala. Zdaj brez budilke dežura od četrte jutranje ure dalje, pušča radio prižgan in se sprašuje, če bo morala preko meje po eno samo budilčico? Res je smešno, da ni budilk. Če jih res ni! Sam vem, da so. Če pa že so, so takšnih barv in oblik, da me je groza, če le pogledam svojo budilko, ki je bila kupljena v sili. Nič drugega vam torej ne ostane, kot da pobrsirate po Studenčicah, po kletih in podstrešjih, in privlečete na dan kakšno pridno in zvesto staro kukavico, ki vam bo hrupno prikukala vsake pol ure. Brez skrbi za hrup — vsega na tem svetu se človek navadi.

Vir: Glas, 27. 1. 1984

»Hodil po zemlji sem naši ...« je zapisal Župančič, toda le zagnanci se tega tudi res lotijo — Andrejčič - čika Tonči s Studenčic je prehodil 80 transverzal v kratkih petih letih. Občudovanja vredna vitalnost, volja spoznavati vedno kaj novega, kar se lahko uresniči le s planinskimi čevlji na nogah.

Nikar se ne zanašajte, da boste Antona Andrejčiča našli doma, še posebno ne, če je vreme lepo in planinskih poti ni zasul sneg. Prav gotovo jo je mahnil proti eni od kontrolnih točk kje v Sloveniji ali pa preko republiške meje, da bi dobil v dnevniko transverzalnih poti še kakšen žig in tako zaokrožil letošnjih 20 prehojenih transverzal. Če bo morda kakšna manj, nič hudega, pravi, drugo leto jih bo gotovo še nekaj dodal in zaokrožil v petih letih prehojenih 100 transverzal po Sloveniji in Jugoslaviji. To, kar drugim uspe v desetih letih in več, je Andrejčič, ki so mu v drugih republikah nadeli ljubezniv vzdevek čika Tonči, prehodil največkrat kot samohodec v polovico krajšem času. Pa še ne bo odnehal. Vendar ne zato, ker bi bil morda lovec na rekorde, čeprav zelo rad omeni okoli 900 transverzalnih in planinskih značk, ki si jih je »prislužil«, pa diplome planinskih društev iz vse Jugoslavije pa okoli 1000 fotografij in razglednic; vendar ima vse to zanj svojo posebno ceno, ko se pozimi, ko se res ni mogoče podati na pot, ob natančni dokumentaciji o opravljenih poteh spominja lepih in tudi manj lepih doživetij, nabranih na 80 prehojenih transverzalnih poteh.

Še malo pa bo prehodil prav vse, 148 jih je pri nas. Vendar se vsako leto številka spreminja, saj vznikajo vedno nove. Dokler bo srce vzdržalo pa kolena in seveda denarnice upokojenca, bom hodil okoli,« se smeje čili sedemdesetletnik iz Studenčic pri Lescah, kamor se je kmalu po upokojitvi preselil iz Ljubljane. Vendar ga gorenjski hribi niso pritegnili tako pozno, kje pa. Hribe ima v krvi že od otroških let, ljubezen do gora pa je prenesel na sina Zvoneta, enega od naših uspešnih himalajcev. Še pred nekaj leti je bil tudi oskrbnik nekaterih naših znanih planinskih postojank — pri Triglavskih jezerih, na Vogarju, na Zelenici, bil je tudi na Stolu, morda se ga bo spomnil kdo kot oskrbnika Pogačnikovega doma na Kriških podih, kjer je postavil piko svojemu oskrbovanju.

Anton Andrejčič

Potem pa sem se domislil, da mi preostanejo še transverzale,« pravi Andrejčič. »Za nekatere to sicer ni pravo planinstvo, toda kaj je lepšega kot odkrivati nove kraje, spoznavati nove ljudi, z odprtimi očmi doživljati naravo, pa četudi ne na višini 2000 metrov. »Vsakič spoznam kaj novega,« neutrudno beseduje verjetno najbolj znani transverzalec pri nas. »Zdaj, ko sem prehodil tudi geološko transverzalo, se v vodniku poučil o vrstah kamenin, hodim okoli z novim zanimanjem in znanjem — lepo počasi, brez naglice, sicer, vse novo in tisto, zaradi česar je vredno potovati okoli, le zbeži mimo tebe.«

Ko se je Andrejčič odločal, da bo Slovenijo in kasneje tudi Jugoslavijo prehodil po transverzalnih poteh, si ni predstavljal, koliko muk ga bo stalo, da bo zbral samo vodnike in dnevnikarje planinskih društev, ki so tem transverzalam botrovala. »Celo leto sem jih zbral, prosil pismeno, tudi po zvezah so mi pomagali, da sem končno vse dobil. Potem se je izkazalo, da so nekateri vodniki po teh poteh sestavljeni netočno, površno, kočje niso odprte takrat, kot je v vodniku zapisano, več ur hoda je od ene kontrolne točke do druge kot je v vodniku itd. Poglavlje zase so tudi markacije. Zdaj sam zapisujem vse podrobnosti s teh poti, vnašam popravke in lahko rečem, da sem kar ponosen na seznam vseh transverzal z najnovejšimi podatki, ki sem ga uspel sestaviti. Tega nima niti Planinska zveza Slovenije. Zato rad, da bi vse te slovenske in jugoslovanske transverzale izšle v brošuri in tako postale dostopne vsem planincem.«

Doživetij s teh njegovih planinskih popotovanj bi bilo že za knjigo ali dve. Najbrž pa kaj takega ne bo pisal, saj ima preveč opravka s tem, da košček za koščkom doprinaša k urejenosti znanja o naših transverzalah. Zdajle pozimi ne bo samo sedel na toplem in pisal ter bral, pač pa bo ujel kakšnem žig ene od transverzalnih poti ali skočil tja do Vršiča ali na Komno ali na Lubnik — zaradi kondicije kajpak. »Če se podajaš sam naokoli, je treba imeti kar trdne noge, da te kam prinesejo. Tudi zašel sem že, izgubil markacije, pa so me noge pripeljale znova na varno. Tudi za nohte mi je včasih že šlo,« se spominja Andrejčič, »na primer za letošnje prvomajske praznike, ko me je slabo vreme s sneženjem ujelo v Istri tam okoli Učke. Premočen in prezebel sem hodil ure in ure, kočje pa nikjer. Nazadnje sem naletel na šotore. Nekakšni bradati in zaraščeni fantje so bili tam in izkazalo se je, da so gostoljubni jamarji. Pogrel in osušil sem se pri njih, prenočili so me, pa sem bil spet sposoben za vandranje. Po drugih republikah z izjemo Hrvaške je planinstvo manj razširjeno, manj je

koč in markiranih poti, zato vedno gledam, da imam družbo. Izgubiti se kje v bosanskih gozdovih ne bi bilo prijetno, ker bi me morda nihče ne našel. Ljudje tam doli po hribih in vaseh pa so dobri, sprejmejo popotnika kot brata; prosiš, če smeš prespati kje na senu, pa ti odstopijo svojo posteljo. To sem doživel nekajkrat, tudi ko sem lani z drugimi pohodniki opravil 1000 km dolg in 49 dni trajajoč pohod Bratstva in enotnosti v organizaciji planinske zveze BiH».

Popotovanja po transverzalah so za Toneta Andrejčiča — čiko Tončija postala način življenja. Hojo po naših gorah, planinah, skozi vasi ne jemlje kot šport, tekmo, ki naj bi se je lotil na večer življenja. Ne, zanj je to odnos do narave, ljudi, žene ga neznanska radovednost, tako značilna za vitalne ljudi. Tako dodaja vedno nova odkritja, nova vedenja o vsem, kar nas obdaja. Če je leta po vojni hodil v hribe zato, da je pozabil na težka doživetja v šestnajstih zaporih in taboriščih, ki jih je prestal kot zajeti borec Šerčerjeve, zdaj dodaja svojim letom neprestano smisel in vrednost. Zato bo čika Tonči tudi drugo leto hodil z lahkimi nogami in še lažjim, z ničimer nepotrebnim obremenjenim nahrbtnikom po transverzalah, skrbno obrnil svoj upokojenski dinar, se odrekal planinskemu udobju, da bi bil lahko nezmeren glede spoznanja vedno novega. / I. M.

Vir: Glas, 27. 11. 1984

Prodam 70 salonitnih KROVOV, 6,5 valne, 96 cm. Darinka Grilc, Studenčice 4, Lesce, tel. 74-99.

Vir: Glas, 21. 12. 1984

1985

Športne igre delavcev radovljiške občine. Radovljica - Letošnje športne igre delavcev radovljiške občine, ki jih prirejata občinski sindikalni svet in Zveza telesnokulturnih organizacij v sodelovanju s športnimi društvi radovljiške občine, so se začele s prvenstvom v smučarskih tekah. Nastopilo je 179 tekmovalcev, 34 žensk in 145 moških, iz 28 sindikalnih organizacij. ...

Rezultati: ženske - od 28 do 35 let: 1. Marinka Janša (Veriga Lesce), 2. Darinka Grilc (Merkur Radovljica), 3. Anica Pfajfar (Elan Begunje); ...

Vir: Glas, 15. 2. 1985

Gorenjski glas, 23. 8. 1985

1986

Krajevna skupnost Lesce. ... In nenazadnje je nenehno prisotna misel na razširitev telefonskega omrežja za Hraše in Studenčice, kjer zdaj sploh nimajo telefona, ter Hlebce, kjer so trenutno štirje priključki. Zadnje čase pa se pojavljajo tudi razmišljanja o kabliski televiziji.

Vir: Gorenjski glas, 17. 2. 1986

1987

Čuden račun. Pokvarila se nam je električna ura. Mož je okvaro prijavil na Elektro. Še isto jutro, 19. februarja, je prišel električar in uro odklopil. Poudarjam, da ni delal deset minut. Včeraj pa je mož dobil pismo z računom, ki vam ga prilagam (Iz računa je razvidno, da je bilo dela za eno uro po ceni 2.500 dinarjev in opravljenih 12 kilometrov vožnje po 120 dinarjev kilometer, kar znese 1.400 dinarjev.)

Pripravljena sem plačati 12 kilometrov vožnje, nikakor pa ne nečesa, kar ni bilo opravljeno. Trdim, da tovariš Primec ni delal niti 10 minut. Zato tudi ene ure dela ne bom plačala. // Slavka Kapus, Studenčice 10, Lesce

Vir: Gorenjski glas, 3. 4. 1987

Umrli za posledicami nesreče. Jesenice, 28. maja. V četrtek je v jeseniški bolnici za posledicami prometne nesreče, ki se je pripetila 20. Maja na regionalni cesti med Lescami in Bledom, umrl 81-letni Ivan Fajfar iz Studenčic.

Nesrečo je zakrivil 34-letni A. K. z Bleda, ki se je v desnem, slabo preglednem ovinku, zaletel v konjsko vprego, na kateri je sedel Fajfar. V nesreči se je voznik vprege huje ranil in so ga odpeljali na zdravljenje v jeseniško bolnico, vendar so bile posledice nesreče prehude.

Vir: Gorenjski glas, 2. 6. 1987

Nujno prodam Z 750, starejši letnik, obnovljeno. Ogled Studenčice št. 1, Mulej.

Vir: Gorenjski glas, 15. 12. 1987

Gorenjski glas, 15. 12. 1987

1988

Najlepše leške hiše. Lesce, marca — Pri leškem turističnem društvu imajo tudi posebno komisijo, ki si prek leta ogleduje urejenost v kraju, predvsem urejenost posameznih hiš. V zadnjem letu so ocenjevali tudi urejenost blokov, vendar so ugotovili, da kljub lepim oknom in balkonom morajo stanovalci več narediti za okolico svojih domov. Zato so na letnem občnem zboru podelili lepa priznanja le najlepše urejenim hišam. Dobili so jih: Jožica Celic iz Savske 22, Marija Cebokli iz Rožne doline 27, Zlatka Demšar iz naselja Na Trati 15, Tončka Lovrenčič iz Hraš 12/b, Marina Avsenik iz Studenčic 18, Ankica Pungaršek iz Tržaške 3, Francka Resman iz Hlebce 43, Slavko in Tea Triplat iz taverne »Sova« in Ivanka Žibert iz Vojkove 8. »Tekmovanje«, ki je lahko tudi spodbuda in pobuda za druge kraje, se bo seveda še nadaljevalo.

Vir: Gorenjski glas, 22. 3. 1988

1989

Radovljica, 10. januarja - Stari ljudje, ki več dajo na bolečine v križu kot na znanstvene vremenske napovedi, pravijo, da zdaj še vreme ni več takšno, kot je bilo nekdanje. Že lanska zima je bila mila, tudi letos smo sredi januarja še brez snega in res bo treba prisluhniti šaljivemu Bohinjcu, ki zatrjuje, da bo zdaj, ko so moderne gospodarske in politične reforme, treba reformirati tudi vreme. Saj je tudi vreme zanič! Snega si še najbolj želijo žičničarji in mladi, ki bodo ta konec tedna končali prvi del šolskih učenosti; kmetom pa za zdaj še kar ustreza, da je kopno in da lahko delajo v gozdu, sadovnjaku ali drugod.

Ivan Grilc

Ivan Grilc iz Studenčic pri Lescah: "Kar bomo postorili zdaj, še pred snegom, nam ne bo treba spomladi. Pred kratkim smo vozili gnoj, zdaj delamo predvsem v gozdu - sekamo sušice, grmovje... Če ne bo premraz, se bomo lotili tudi butar. Za pšenico pa bi bilo bolje, da bi bila prekrita s snegom.« / C. Zaplotnik

Vir: Gorenjski glas, 13. 1. 1989

Male gorenjske vasi (Studenčice)

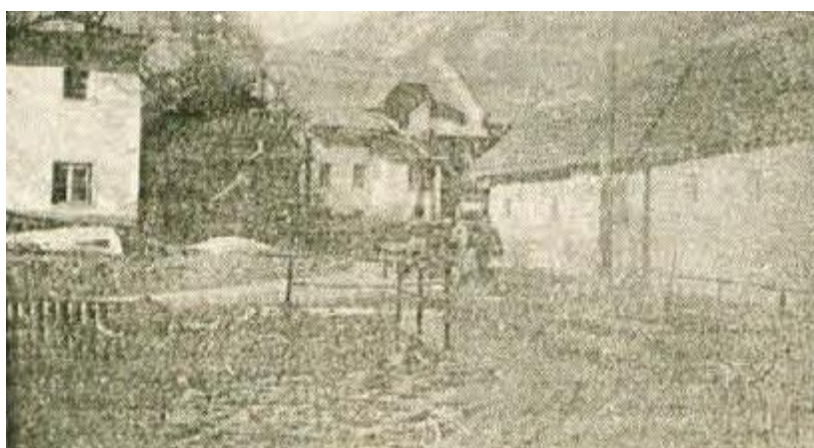
Studenčice nimajo več pravega imena. Kako lepo slovensko ime: Studenčice! Tu ne more biti dvoma: vas je dobil a svoje ime po studenjih, ki so vreli na dan tu ob vznožju Stola. Studenčice so mala skrita vasica med gorenjsko cesto in vasmi pod Stolom. Ena od poti, ki vodijo do nje, se odcepi od ceste Lesce - Begunje, vendar smerokaza tu ni, zanjo ti morajo povedati domačini, in potem najdeš Studenčice onstran Hraš in malega hribčka, ki zakriva vasico z 28 hišami in 96 prebivalci. Pri Martnaču smo jih šteli. Z Martnačovim atom in mladimi vred in upam, da se nismo nič zmotili. Bila so leta, ko so imele male Studenčice veliko več prebivalcev. Tako jih je bilo leta 1869 kar 130, potem pa se je število postopoma nižalo, tako da so jih leta 1931 našteali le še 85, 1946 le še 80, od takrat pa število spet počasi narašča. Z novimi hišami seveda, včasih pa je bilo pri posameznih hišah veliko otrok. Pri Muleju, tik pod klančkom, kjer je bila včasih največja kmetija v Studenčicah, jih je bilo 13.

Prve podatke o vasici mi je dal Valentin Mulej, Žbat. Veliko Mulejev je tu, pa vendar, pravijo, si niso nič v sorodu. O grabnu, ki vaščane najbolj moti, o pašnikih onkraj gorenjske ceste in proge, ki so jih morali odprodati občini za razširitev v igrišča za golf, sva spregovorila. Studenčice so dobile ime po studencu, ki je vrel na dan na robu vasi in potem tekkel ves bister skozi vas. Danes bi to ime ne veljalo več, kajti po grabnu zdaj teče le gnojnica, ki se izliva iz kmetijskega posestva v Poljčah. Tolikokrat so o tem že govorili na sestankih krajevnih skupnosti, zahtevali so, naj nekaj ukrenejo, vendar iz grabna še vedno le smrdi. Zdajle pozimi še gre, ko v Poljčah le ujamejo gnojnico in jo razvažaj o po travnikih, poleti, ko travnike kosijo, pa gre vse v vodo in po grabnu skozi Studenčice. To vodo bi morali ujeti v cevi in graben zasuti pa bi bil mir in nobenih hudih besed več. Tako pa je nejevolja pri ljudeh iz leta v leto.

Graben, kjer je včasih tekkel studenec, je danes poln gnojevke, ki prihaja s kmetijskega posestva v Poljčah in ljudem v Studenčicah greni življenje. Foto: D. D.

Pašniki so šli za golf. Pašnike so imeli vsa leta na drugi strani ceste in železnice. Vsako jutro, še nekaj let po vojni, so pastirji gnali živino tja čez, potem ko se je povečal promet na gorenjski cesti, pa je bilo prenevarno in so morali prenehati. Zdaj pasejo le okrog hiš, z električnimi pastirji. Sicer pa se je tudi tu kmetovanje danes spremenilo in se ukvarjajo le še z živinorejo. Ne sejejo več vseh kultur kot prej – še prva leta po vojni so sejali tudi lan - zdaj tudi žita ne več, največ je na njihovih njivah silažne koruze. Sicer pa je tu slaba zemlja, močno je treba gnojiti, da dobro rodi. Kjer dobro gnojijo, kosijo po trikrat, sicer le dvakrat. Zemlja pa je zaščitena, le malo je prostih parcel, kjer bodo še lahko zrasle hiše. Vendar, se pojezi Žbat, zaščitena je, dokler je, ko pa se na občini nekaj spomnijo, pa ni več zaščitena, in bodo s tako ali drugačno gradnjo šli čez najlepšo kmetovo zemljo.

Studenčice so lepa vasica ob vznožju Stola, s slovito cerkvico sv. Florjana .

Sv. Florjan je bil velik svetnik. Studenčice spadajo pod krajevno skupnost Lesce, skupaj s sosednjimi Hrašami. Včasih je bila to povsem kmečka vasica, danes

kmetujejo le še pri 14 hišah, za največje kmete pa veljajo Flis, Koman, Bavančnik in Žbat. Vsi ostali imajo le po nekaj glav živine. Edini čisti kmet je Flis. Da so bili tu že nekdanji umni, napredni gospodarji doma, priča podatek, da so vodovod napeljali že leta 1909, elektriko pa leta 1919. Pred kakšnimi dvanajstimi leti so v vasi uredili tudi kanalizacijo. Le telefonov ne dobe in ne dobe. Pa tako hudo ga potrebujejo. Ko bi dobili vsaj enega javnega, vsaj v sosednjih Hrašah, pa bi bili zadovoljni. Tako pa je najbližji telefon šele v Lescah. V Lescah je šola za njihove otroke, tam je trgovina, pošta, gostilna. Gasilce imajo v Smokuču in v Hlebcah, v cerkev hodijo v Lesce ali na Breznico, mleko kmetje oddajajo v Hraše. Imajo sicer cerkev, lepo cerkev sv. Florjana, a tu je le trikrat na leto maša. Za sv. Florjana, Rokova in "poljska" maša, ko so ljudje prosili za dobro letino. Za sv. Florjana je bila svoje čase v Studenčicah tudi velika procesija. Vaščani so šli z banderami najprej naproti procesijam, ki so prihajale iz Radovljice, z brezniške in begunjske smeri, mi pripoveduje 83-letni Martnačov ata. Takrat je bil v vasi semanji dan, po osem stojnic so postavili pred cerkvijo. Največ se je prodalo lectovih src, otroških igrač, bonbonov, Bavančnikov Francelj, ki je bil za hlapca pri Olipu v Lescah in kovač Lah pa sta točila pivo in vino. Semenj na sv. Florjana je bil vedno pravo doživetje za ta konec Gorenjske. Ko je leta 1654 gorela Radovljica, so v spomin na ta strašni dan in v priprošnjo sv. Florjanu, z eno od teh procesij Radovljičani prinesli v Studenčice veliko sliko goreče Radovljice. Prav zdaj jo obnavljajo.

Vir: Gorenjski glas, 10. 1. 1989 (Piše: D. Dolenc / ureja: Darinka Sedej)

Male gorenjske vasi (Studenčice, 2. del)

Martnačov ata še zaigra na orglice. Naj mi ne zamerijo ostali vaščani, da jih nisem več obiskala, toda Martnačov ata je tako zgovoren in toliko ve, da je bil moj blok mimogrede poln. Dobro se drži Janez Heberle, Martnačov ata pri svojih 83 letih. Sicer pa je najstarejši vaščan Lovrenc Jure, Mahavov, le 4 mesece starejši od Martnača.

Martnačov ata se je grel za pečjo, ko sem prišla, a je bil hitro za mizo, mi zapel in povedal nekaj lepih slovenskih narodnih pesmi, takih iz starih Mohorjevih knjig, ki so že davno šle v pozabo. Tudi na orglice je zaigral. Včasih je bilo na vasi veliko petja! Martnačov ata, Rajh, Mežnarjev Janko in Mulejev Janez so se zbirali pod mogočno Rajhovo hruško in vsako soboto zvečer zagotovo zapeli. Tako živo so oživel spomini na tisti čas, da si ata ne more kaj, da ne bi tudi tokrat zapel tiste o stari Ljubljani, ko je bila še vas, pa o Kranjčičevem Juriju, o časih, ko so dekleta še kot ptičice prepevale... Martnačov ata je pel drugi tenor, pel je v Lescah na koru in v moškem pevskem zboru Svoboda Lesce. Škofu Jegliču so peli podoknico, ko je bila naslednji dan birma. Pel je tudi v oktetu v Lescah. Dobre pevke so tudi imeli. Izredno lep sopran je imela Drašlarjeva Pavla iz Lesc, ki se je v Kranj poročila, najlepši alt in mezzosopran pa sta imeli Šemrlovi dvojčki, bas pa Mulejev Janez in Kokčev ata. Na Veliko noč so šli kar pred oltar pet. Ciril Zrnc, Klemenov iz Begunj jih je učil peti, bil njihov pevovodja. Pa tudi v Breznici so ime imeli dobre pevke. Škrbčeva Franca iz Rodin je imela lep sopran, Škrbčeva Katra mezzosopran, krasen tenor je pel Fajdig iz Vrbe, bas Robič iz Žirovnice. Vodil pa jih je organist Anton Mezeg iz Rodin, strog mož.

Janez Heberle, Martnačev ata je pri 83 letih drugi najstarejši vaščan Studenčic, a je ti zapoje in zaigra na orglice kot mladenič.

Ob vaškem vodnjaku, je bilo najbolj živo. Dokaj bogato kulturno življenje so živeli mladi tisti čas, razmišlja danes Martnačev ata. Petje in igre. Igre so hodili gledat v Breznico. Pozimi so veliko brali Mohorjeve knjige. Koliko pesmi se je on naučil na pamet. Se danes mi jih zdeklamira kot rožni venec. Kmetske so jim bile najbolj pri srcu. Koliko resnic je bilo v njih! Kot v tejle Stritarjevi, ki se mu je ravnokar odprla v stari porumeneli pesmarici: "Karkoli na svetu živi, kmet z žuljavo roko redi!" Težje, a lepo so včasih živeli, se spominja ata. Krojači in čevljarji so še na domove hodili šivat, Šuštarjev Tone iz Blejskega Sela je prihajal, Hišar z Zgoše je imel vedno s seboj celo vrečo kopit. Maslo so včasih ženske nosile na Bled prodajat, krompir in sadje so vozili na Jesenice. Sredi vasi, blizu Žbata je včasih stal vaški vodnjak, na srenjskem svetu. Tam so ženske pralo, klepetale, opravljale. Takrat so prale še s pepelom. Perilo so namočile, nanj dale staro rešeto, posule bukovega pepela in čez polile vrelo vodo. Potem pa so mencale, po malo namilile tudi z jelenovim milom in spirale pri vodnjaku. Belo perilo so imeli, kot ga danes ne vidiš več.

Bavančnikova hiša

Najstarejša hiša v Studenčicah je bila Mulejeva, kjer so bili svobodnjaki in je tu živel Mulejev rod 700 let, vendar je ni več. Na njenem mestu stoji nova. Skoraj vsaka domačija v Studenčicah ima poleg stare hiše že zgrajeno novo. Tudi Bavančnikovi so naredili novo, stara (na sliki) pa sameva. - Foto: D. D.

Lan so na »koželj vlekli«. Tudi lan so še sejali tista leta. Šopke lanu, z rženo slamo povezane, so v peč pokonci postavljali, da se je posušil in še toplega trli. Le po dva snopa so nosili ven. Potem so ga "na koželj vlekli", prečesali, povili v "kodele", kodele na kolovrat nataknili in predice so predle niti. Finejše so služile za sukanec, ostalo za tkanje. Platno so sami barvali. Le dve barvi so največ uporabljali, črno in modro. Iz platna so bile sešite šolske torbe in tudi. "igličnice", kot so nekdej rekli puščicam. Vse leto so hodili bos.

Tudi prve svetovne vojne se Martnačev ata še dobro spominja. Vsa vas je bila kot vojašnica, pravi, na njihovi drvarnici so imeli kovačnico avstrijske vojske. Otroci so se takrat "cvibaka" najedli. Od tod so vojaki, Madžari, Poljaki, Čehi in drugi hodili na italijansko fronto.

Prvič sem slišala za Studenčice pred leti, ko je bila na hipo dromu v Lescah dirka s kmečkimi vprežnimi vozovi. Takrat sta tekmovala tudi Koščakova ata in mama iz Studenčic. Kako sta bila zaljubljena v svojo kobilico! Vrsto lepih žrebičkov jim je dala in tudi veliko priznanj so jima njuni konji priborili. Zdaj je ata že pokojni, a kobilica je še vedno pri hiši. Spomladi bo spet žrebiček, lep norik. Le še pri Koščaku in pri Bavančniku imajo konja, drugod ga je povsod izpodrinil traktor.

Martnačevi tamladi imajo svojo lepo novo hišo, a najlepše se je pritisniti stare krušne peči v stari hiši. - Foto: D. D.

Vir: Gorenjski glas, 17. 1. 1989 (Piše: D. Dolenc / ureja: Darinka Sedej)

Nova cesta. Moje mnenje o nameravani gradnji nove ceste od Podnarta do Vrbe. Prva varianta, da bi šla po sedanji cesti, druga pa, da bi šla okrog 300 m stran, tretja tik pod vasjo Studenčice. Vsi smo za prvo varianto, ker bomo z ostalima dvema variantama uničili veliko hektarov rodovitne zemlje. Ali ni škoda tako uničevati, smo je že tako preveč uničili. Pustimo zemljo našim zanamcem, ker nam bodo očitali, zakaj smo to dopustili. Poglejte, koliko dragocene smo že pozidali na najlepših krajih naše lepe Gorenjske. Zakaj niso zidali na Studenški gmajni, ki je velika 29 hektarov pa še vse Lipce zraven do Lesc. Pa hraške gmajne na obe strani ceste do Blejskega mosta in še čez, kakšen lep gradbeni prostor za stolpnico in še za privatne hišice. Sedaj pa leži tam brez haska zaraščajo ga nič vredno grmovje. Ali ni škoda tako lepega prostora. Pa kaj še nudi 1. varianta. Podvoz za Radovljico je narejen, samo malo poglobiti ga je treba na desno stran. Prav tako podvoz nad Lescami bi bilo tudi treba

poglobiti. Pa podvoz pod Hrašam za na Bled je tudi narejen, samo poglobiti bi ga bilo treba. Pa še to, bencinske črpalke so narejene leško in radovljiško, če se bo ta 3. varianta gradila, bo treba tudi črpalke zgraditi ob njih, koliko bomo vrgli stran denarja, šlo bo za milijarde. Poglejte, če bi gradili pod Studenčicami bi nam uničili najboljšo zemljo, kar je imamo. Pod vasjo je vsa zemlja drugega in tretjega razreda, dočim je zemlja pri prvi varianti v 5. in 6. razredu. Če se to zgodi, bomo Studenčani skoraj uničeni. Sedaj pridem do zadnje parcele v desetih minutah, če se pa to zgodi, bomo pa šli na Hraše skoraj do Lesc, hodili bomo dobre pol ure, da bomo prišli do zadnje parcele. Gospod Dolenc bo res izgubil nekaj pašnikov in letališče bo zgubilo malo sveta, pa to ne bo nobena ovira do letališča, zato ne bo nič prikrajšano. Še enkrat apeliram na odločujoče, da dobro premislijo, preden bodo začeli graditi, naj pomislijo na naše zanamce, naj jim nikar ne uničujejo najlepše rodne zemlje zato prosim Vse prizadete, naj še oni povedo svoje mnenje, zato ker le s skupnimi močmi bomo dosegli to, kar želimo, zato še enkrat do trikrat proč od Studenčic, še enkrat pomislimo na zanamce, hvaležni nam gotovo ne bodo, če se bo to zgodilo.

Vir: Gorenjski glas, 20. 1. 1989

1990

Cesta čez cvet Radovljice. Pišem Vam o gradnji nove ceste od Podvina do Vrbe, s katero bodo težko prizadete vasi Gorica, Vrbne, Nova vas, Hlebce, Hraše, Studenčnice. Najbolj prizadeta bo vas Studenčice. Skozi Studenčice namreč promet ne gre, zato ne bomo imeli podvoza in bomo vezani na podvoz Hraše-Lesce, zaradi česar bomo še bolj prizadeti.

Poglejmo to polje, kjer bo šla nova cesta. To polje je cvet radovljiške občine. Vsaka vas, kjer bo šla cesta, ima skrbno obdelane njive in košenine. Če se bo cesta res gradila, koliko bo uničene dragocene zemlje, ki jo bomo še tako potrebovali, ker le na zemlji raste kruh. Zato odločujoči gospodje, gradite cesto ob sedanji cesti! Poglejmo, koliko prednosti nudi stara cesta, vsi podvozi so narejeni, samo poglobiti jih je treba. Koliko milijard bo prihranjenih samo pri enem podvozu. Prihranjene bodo milijarde, milijarde, milijarde, ker te milijarde bodo vse na puf in puf bomo plačali mi in naši zanamci. Zato še enkrat, to polje je cvet radovljiške občine, zato radovljiški občinski možje, odločno se uprite in to cesto priklopite k stari cesti. Koliko kruha bi zraslo na tej zemlji, ki bi ga jedli naši zanamci. Vse to bo nova cesta uničila, ker le na zemlji raste kruh. Zato pozivam vse prizadete, da se mi pridružijo in povedo še svoje mnenje, ker le v slogi je moč.

Sem star kmet v petinosemdesetem letu, preužitkar. Sem tako zaljubljen v to našo lepo gorenjsko zemljo. Zdravo! / Janez Heberle, Studenčice 12, Lesce.

Vir: Gorenjski glas, 2. 2. 1990

Komu so bakterije ušle z vajeti. Bakteriološka slika mleka presenetila kmete iz Hraš in Studenčic. Hraše pri Lescah, 17. julija - Ko so kmetje iz Hraš in iz Studenčic zvedeli za rezultate junijskega bakteriološkega pregleda mleka, so začeli dvomiti v to, ali so bili vzorci mleka pravilno odvzeti in shranjeni, pravočasno oddani v laboratorij Živinorejsko-veterinarskega zavoda Gorenjske, nepristransko analizirani... Sestanek, ki so ga v torek sklicali kmetje in na katerega so povabili tudi predstavnike radovljiške Temeljne organizacije kooperantov in živinorejsko-veterinarskega zavoda, ni dal

odgovora, kdo naj bi bil kriv za nenavadno slabe rezultate pregledanih vzorcev mleka - kmetje sami, združni kontrolor, laboratorijska služba zavoda ali kdo drug. Ker je vsaka stran izključevala krivdo in možnost napake ali malomarnosti, je ostalo le pri ugibanjih, domnevah in sumničenjih; edino, kar ni domneva, ampak dejstvo, je to, da so bili "kaznovani" kmetje, ki so prejeli za mleko le polovično plačilo, in sicer ne glede na to, ali so bili za porazne rezultate krivi sami ali ne.

Za kaj pravzaprav gre? Kmetje iz Hraš in Studenčic so v petek, 25. junija, zvečer tako kot vsak dan oddali mleko v zbiralnico v Hrašah, združni kontrolor pa je tega dne, tako kot je tudi običajno (najmanj enkrat na mesec), vzel vzorce mleka, ki so jih dan kasneje po ustaljeni metodi pregledali v kranjskem živinorejsko-veterinarskem zavodu. Ko so kmetje zvedeli za rezultate analize, so bili nemalo presenečeni. Ponavadi sta le dva ali trije imeli bakteriološko oporečno mleko, večina pa mleko prvega in drugega kakovostnega razreda (do 700 tisoč bakterij v mililitru); tokrat pa naj bi prav vsi, od prvega do zadnjega, imeli v mililitru več kot milijon bakterij - najmanj 1,2 milijona in največ 25,6 milijona. Le nekaj kmetov je dobilo mleko plačano po osnovni ceni, pri ostalih pa so bili odbitki zaradi bakteriološke oporečnosti in več kot tridstotnega deleža vode v skupnem vzorcu domala polovični. Kmetica, ki je oddala junija 4900 litrov mleka, je, na primer, povedala, da je dobila za liter mleka le poldrugi dinar.

Čeprav se kakovost mleka prek poletja po navadi nekoliko poslabša, pa se kmetom iz Hraš in iz Studenčic le zdi, da nekaj ni bilo v redu. Največ namigovanj, ne pa tudi trdnih dokazov, je bilo na torkovem pogovoru o tem, da se je z vzorci mleka "nekaj dogajalo" na poti od zbiralnice do zavodskega laboratorija. Rafko Kadunc iz Živinorejsko-veterinarskega zavoda Gorenjske je odločno zanikal kakršnokoli možnost, da bi vzorce namerno ali nenamerno "popačili" v laboratoriju in da so v njem analizirali le tisto, kar so dobili. Marjana Nadižar, pospeševalka iz Temeljne organizacije kooperantov Radovljica, je dejala, da so pri mlečnih kontrolorjih imeli kadrovske težave, da pa je združni delavec, ki je vzel vzorce mleka v hraški zbiralnici, strokovno usposobljen in tudi dovolj izkušen. Kmet Franc Anderle iz Hraš je pripomnil, da v vseh letih, odkar je zbiralnica v vasi, ne pomni, da bi bilo mleko kdaj tako slabo in da ga ob vsem tem še najbolj skrbi, da jim v kranjski Mlekarni ne bi nekega dne preprosto rekli: vašega mleka ne odkupujemo več, ker je preveč umazano.

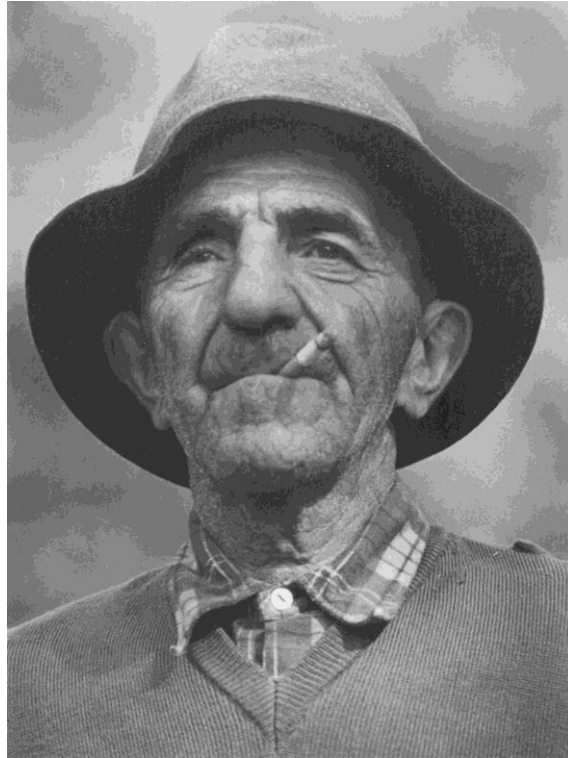
Ob vseh neprijetnih vprašanjih, ki so jih kmetje zastavljali predstavnikom zadruga in zavoda, se je tudi druga stran spraševala: kako to, da je bilo mleko, ki ga je isti mlečni kontrolor vzel ob domala istem času v zbiralnici v Dvorski vasi, kakovostno; je morda mlečni kontrolor pripravil presenečenje, ko je junija vzel vzorce mleka zvečer, medtem ko jih je ponavadi zjutraj... Vprašanja so, kot še številna druga ostala brez odgovorov. / C. Zaplotnik

Vir: Glas, 20. 7. 1990

1991

Prodajam KOSILNI MEHANIZEM in GREBEN, 130 cm, za kultivator Gorenje Muta Acme Special. Darinka Grilc, tel.; 73-060, popoldan ali 74-995, dopoldan.

Vir: Glas, 24. 5. 1991

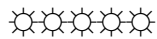

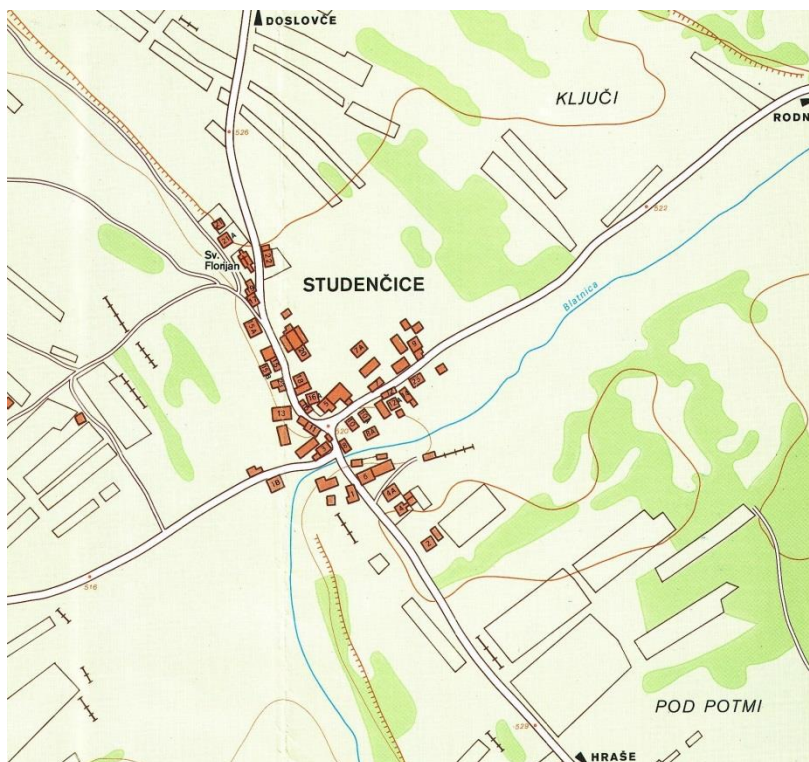
Franc Koščak – »Mrkotov Fronc«

Vir: Foto: Adi Fink

Koščak Franc, po domače Mrkotov Fronc (še bolj pogosto »Mrkc«). Čeprav je z družino živel v majhni skromni hišici, je bil vedno dobre volje. Rad je imel konje. Vsak dan je zadovoljen "fural" po bližnjih cestah, največ seveda zaradi poljskih opravil. Zaradi njegove dobrovoljnosti so rekli: "Njega pa zaradi skrbi nikoli glava ne boli."

Napisala: [Darinka Grilc \(september 2017\)](#)

Studenčice, 1987
Vir: DAR

Število prebivalcev v Studenčicah: 97 (1981), 102 (1991).
Vir: Leški zbornik (Krajevni leksikon Slovenije)

Studenčice v samostojni Sloveniji

1991

Še mnogo uspehov mladeniča! Studenčice, Bled, 26. avgusta - Minuli konec tedna sta mlada blejska veslača Iztok Čop in Denis Žvegelj na svetovnem prvenstvu osvojila najžlahtnejšo od medalj v vsej zgodovini našega veslanja. Ponosno sta si jo obesila okrog vratu tudi v ponedeljek zvečer, ko so ju najprej pozdravili vaščani Studenčic in kasneje še Blejci.

Že sredi popoldneva se je začelo praznovanje v Studenčicah, kjer je doma Iztok Čop. Domači, mama Slava in oče Franc pa sestra in nečak so nestrpno čakali pred hišo. Z njimi sta bila tudi Denisova starša, Ivo in Vera. Vaščani Studenčic, skupaj jih je le nekaj čez osemdeset, pa so naredili mlaj in oder ter ga okrasili z rožami. Mnogo viž je bilo odigranih in marsikatera krepka odrezana, preden sta se pripeljala srebrna veslača. "Ponosni smo na vaju, na mladeniča, ki krojita svetovni veslaški vrh. Še

mного uspehov in medalj vama želimo!" so bili enotni v Studenčicah ... in marsikateri sosedi seje utrnila solza.

Podobno je bilo v Zaki. Mnogi so prišli, ki so hoteli videti fanta junaka, fanta s srebrno medaljo okrog vratu, fanta svetovna šampiona...od župana Vladimirja Černeta, do staroste blejskega veslanja Boža Benedika in seveda številnih prijateljev veslanja. Hvala - in da bi se ob podobnih uspehih še večkrat srečali! • V. Stanovnik, foto: G. Šinik.

Srebrna veslača so najprej pozdravili v Studenčicah, potem pa še na Bledu...

Vir: Glas, 30. 8. 1991

1994

Dosedanja krajevna skupnost, jutrišnja občina Lesce. ... Že letos pa naj bi v vseh štirih vaseh (v Lescah, Hlebcah, Hrašah in Studenčicah) uredili javno razsvetljavo. V Hrašah m Hlebcah pa tudi poskrbeli za potok Blatnica, kjer se zdaj namesto čiste vode pretakajo fekalije.

Ceste so med najbolj perečimi problemi Lesc in okolice. Na sliki je cesta, ki povezuje vasi Hlebce in Hraše, ki so jo uredili lam.

Vir: Gorenjski Glas, 27. 5. 1994

Občina Begunje. ... Pred trinajstimi leti je bilo ob farni cerkvi dograjeno novo, sodobno župnišče, istega leta pa še krajevni dom družbenih dejavnosti, skupaj s telefonsko centralo, v katero je vključenih tudi nekaj krajev s območja krajevne skupnosti Lesce: Studenčice, Hraše in Nova vas.

Vir: Gorenjski Glas, 27. 5. 1994

1996

Svetniki KS Lesce. Volilci so se odločili, da bodo svet KS Lesce sestavljali Bernard Tonejc, Grega Žnidar, Brane Antolin, Jože Dežman, Franci Ažman in Marko Smrekar. V drugi volilne enoti, ki obsega vasi Hlebce, Hraše in Studenčice pa Jože Zima, Jože Kus (Hlebce), Brane Rupar, Alojz Gračner (Hraše) in Miroslav Pogačar (Studenčice).

Vir: Gorenjski Glas, 19. 11. 1996

1998

Priimki 1998 (Studenčice): Ažman, Bešter, Brunc, Čebulj, Čop, Dornik, Fajfar, Goričnik, Grilc, Kapus, Kejžar, Koščak, Kramar, Langus, Mulej, Novak, Ovsenek, Pesjak, Pogačar, Pokovec, Pristavec, Romih, Šalamon, Šivic, Triplat, Vrhunc, Mulej, Zupan.

Vir: Leški zbornik

1999

Fekalna voda odteka kar v tla in bližnji potok. Naložba v kanalizacijski zbiralnik Studenčice-Hraše-Lesce in Hlebce-Hraše. Z zbiralnikom bo rešen problem odтока fekalnih voda v naseljih Hraše, Hlebce, Studenčice in Žirovnica z okoliškimi vasmi - Dela stečejo prihodnji mesec.

Lesce - Kanalizacija v Hrašah pri Lescah se končuje pod vasjo kjer fekalna voda ponika v tla. Na tem območju močno smrdi, okolica pa se tudi zamočvirja. Zato je bil že skrajni čas, da so se na Občini Radovljica in Komunali Radovljica odločili za naložbo v izgradnjo primarnega kanalizacijskega zbiralnika do Lesc, v drugi fazi pa potem še naprej skozi Lesce do Trate in nato v predvideno čistilno napravo v Radovljici.

Dela naj bi stekla že prihodnji mesec, v prvi fazi pa naj bi zgradili primarni kanalizacijski vod za odtok odpadnih voda iz Hraš, kjer se vsa odpadna voda zbira pod vasjo in nato ponika v podtalje. Na ta vod pa naj bi se kasneje navezal tudi primarni kanal iz Studenčic, kjer kanalizacija prav tako ni urejena, saj je speljana kar v bližnji potok oziroma v podtalnico. Kanal naj bi bil dolg 871 metrov in naj bi potekal od Hraš do Lesc, kjer naj bi se na Dežmanovi ulici začasno navezal na obstoječo kanalizacijo. Ta prva faza naložbe je vredna 35,5 milijona tolarjev, manjši del sredstev naj bi prispevala občina, pretežni del pa država prek takse za obremenjevanje vode in prek subvencij. Vendar pa problem odpadnih voda na tem območju s tem še ne bo celovito rešen, saj po projektu sledi druga faza, v kateri bodo zgradili še odsek skozi Lesce (od priključka iz Hraš do Trate). Po tem primarnem

kanalizacijskem zbiralniku se bo proti predvideni centralni čistilni napravi odvajala fekalna voda iz Hraš, Studenčic in Hlebce, pa tudi nekaterih krajev sosednje občine Žirovnica (Žirovnice, Sela, Zabreznice, Breznice, Doslovč, Smokuča in Vrbe), ki prav tako nimajo urejenega odvajanja in čiščenja odpadnih voda. Ta druga faza naložbe je vredna 47 milijonov tolarjev, pripravljeni sta dve varianti poteka kanala, po prvi naj bi vod potekal po Alpski cesti, po drugi pa po robu Trate. Z drugo fazo naj bi pričeli novembra letos, torej takoj po zaključku prve faze. Do marca 2000 naj bi bil problem odpadnih voda celovito rešen, saj se bodo vsa omenjena naselja prek vodov navezala tudi na predvideno čistilno napravo v Radovljici . / U . P.

Vir: Gorenjski Glas, 23. 7. 1999

2000

Priprave na gradnjo treh kanalizacij. Občinski svet je na seji v sredo potrdil investicijsko dokumentacijo za izgradnjo kanalizacijskega zbiralnika od Studenčic do Hraš ter kanalizacij v Gregorčičevi ulici v Radovljici in v Finžgarjevi ulici v Lescah.

... To je tudi razlog, da so se na tem območju že lotili etapne gradnje kanalizacijskega zbiralnika Studenčice - Hraše - Lesce in Hlebce - Lesce, v okviru četrte faze pa bodo zgradili poldrugi kilometer kanala od nedavno zgrajene kanalizacije v Hrašah do naselja Studenčice. Na kanalizacijo bodo lahko priključili približno štirideset objektov ter s tem zaščitili podtalnico in potok Blatnica, načrt pa predvideva tudi možnost priključitve cone turistično poslovnih dejavnosti severno od Lesc in "navezavo" Žirovnice in okoliških naselij. Izgradnja zbiralnika od Hraš do Studenčic bo stala 76 milijonov tolarjev. Za naložbo naj bi 65 milijonov tolarjev zagotovili iz republiške takse za obremenjevanje vode, večino preostalega zneska naj bi prispevala občina iz proračuna, možni finančni vir pa so tudi republiška nepovratna sredstva. Letos naj bi pridobili upravno tehnično dokumentacijo, izbrali izvajalca del in začeli z gradnjo, ki pa naj bi jo končali prihodnje leto.

Vir: Gorenjski Glas, 26. 4. 2000

2001

Pred šestimi leti je bil ustanovljen mešani pevski zbor, kjer se enkrat tedensko zberejo ljubitelji slovenske pesmi. Pevski zbor vodi pevovodja Tončka Lorenčič iz Hraš. V pevski zbor je vključenih 8 žensk in 12 moških iz Krajevne skupnosti Lesce. Pevski zbor spremlja s harmoniko Franci Ažman iz Studenčic, kije imel nekoč svoj ansambel. / Anton Noč

Vir: Gorenjski Glas, 9. 2. 2001

2002

Rešimo Lipce in Hlebce. Z arhitektom Markom Smrekarjem se le dolga leta zavzemava za to, da bi občina Radovljica dobila dolgoročno razvojno in prostorsko politiko. ... V Prostorsko razvojnih usmeritvah KS Lesce sta med prostorskimi območji, glede katerih smo opredelili razvojni interes tudi Lipce in območje vasi Hraše, Hlebce in Studenčice. ...

V navedenih vaseh naj se dopusti zgostitev stanovanjske gradnje s prizidki in izjemoma z novogradnjami izključno za potrebe sedanjih prebivalcev vasi. Doseljivanje kot posledica novogradnje na kmetijskih zemljiščih v vaseh, oziroma na obrobju naj se onemogoči."

Ko smo v ponedeljek, 3. junija 2002, člani sveta KS Lesce gostili župana in odgovorne uradnike občinske uprave, pa smo zvedeli, da je v Hlebcah pred začetkom gradnja treh stanovanjskih objektov z 12 stanovanji. Torej naj bi se vas povečala skoraj za tretjino prebivalcev. To je prav komično, če upoštevamo, da občina sočasno razvija program Celostnega razvoja podeželja in obnovo vasi, v katerem prav gotovo ni prostora za take pozidalne katastrofe, ki uničujejo tradicionalni značaj vasi. ... / Jože Dežman, član sveta KS Lesce (Prejeli smo).

Vir: Gorenjski Glas, 14. 6. 2002

Rešimo Lipce in Hlebce. Z zanimanjem sem prebral članek g. Jožeta Dežmana z gornjim naslovom. Povsem se strinjam z razvojnimi usmeritvami KS Lesce in želim, da bi gospodu Dežmanu občinske oblasti prisluhnile ter da bi krajanom uspelo preprečiti surove posege v ta prostor. Da sedanja občinska oblast pozablja na prostorske usmeritve, ki jih je nekoč že sprejel občinski svet, me ne čudi, saj sem sam občutil, da kadar ji odgovarja, spregleda tudi lasten statut. Preseneča pa me odnos občinskih oblasti do občanov Hlebc, ki kot piše g. Dežman jih z nameravano pozidavo v njihovi vasi ni niti seznanila, kaj šele vprašala.

Strinjam se tudi s predlogom g. Dežmana, da se izvede referendum, vendar predlagam, da se na njem povpraša vse občane radovljiške občine, ali se strinjajo s tem, da se v naših vaseh gradijo stanovanjski bloki. Kajti ne gre samo za Hlebce. Če Hlebce "padejo", bodo morda naslednje na vrsti Studenčice, Hraše, pa Mošnje, Dobrave in tako naprej. ... / dr. Avgust Mencinger (Prejeli smo)

Vir: Gorenjski Glas, 18. 6. 2002

Leščani so praznovali. Krajevna skupnost Lesce, ki jo vodi predsednik sveta Zlatko Kavčič, je v minulem mandatu poskrbela za sanacijo in ureditev Železniške ulice, za povečanje pokopališča, za celovito obnovo družbenega centra, začela z obsežno sanacijo cest na območju Lesc, kjer bo kar okoli 10 tisoč kvadratnih metrov asfalta, obnovila pločnike po Alpski in Finžgarjevi cesti, v sodelovanju s krajanmi asfaltirala poti v Studenčicah in v Hlebcah in ulice v Lescah, pred dvema letoma pa se je začela gradnja kanalizacije od Hraš proti Lescam. V Studenčicah je kanalizacija že zgrajena, v naslednjih letih se bo gradila za Hlebce. ...

... Poskrbeli so za novo celostno podobo krajevne skupnosti, ki simbolizira borovcev storž, hribe v okolici zelene doline, kjer ležijo Lesce, v pripravi pa je nova karta naselij Lesce, Hraše in Studenčice z opisom zgodovine Lesc. Akcijo vodi Turistično društvo, ki je letos založilo šest novih razglednic z motivom Lesc. ...

Vir: Gorenjski Glas, 16. 7. 2002

Gorsko kolesarstvo. ... Med mlajšimi člani do 23 let je Leščan Rok Šolar zaradi poškodbe predal boj za končno zmago Martinu Gradu. Večno tretji je bil tudi tokrat Anže Bizjak iz Bele pri Preddvoru, kolesar Završnice. Vmes se je tokrat vrnil Rok Grilc iz Studenčic pri Lescah. ...

Vir: Gorenjski Glas, 13. 8. 2002

2003

Gorsko kolesarstvo – reprezentance: Na reprezentančni listi so: v kategoriji U-23 Rok Grilc iz Studenčic pri Lescah in Miha Šolar iz Lesc (ŠD Swatch Scott Novice extreme Ljubljana) ter Anže Bizjak iz Zgornje Bele pri Preddvoru (KK Završnica).

Vir: Gorenjski Glas, 12. 8. 2003

Odpeljala bova najboljšo tekmo v sezoni. Tako pred odhodom na evropsko prvenstvo v gorskem kolesarstvu obljubljata Leščan Miha Šolar in Rok Grilc iz Studenčic pri Lescah.

Radovljica – Med 20. in 24. avgustom bo v avstrijskem Gradcu potekalo evropsko prvenstvo za gorske kolesarje.

Vodilni v slovenskem pokalu gorskega kolesarjenja "cross country" je 21-letni Leščan Miha Šolar, mesto pod njim pa se nahaja prav tako 21-letni Rok Grilc, ki prihaja iz Studenčic pri Lescah. Oba sta študenta Fakultete za organizacijske vede v Kranju.

Rok Grilc

Koliko časa že kolesariš in kako si se navdušil za ta šport?

Rok: "Kolesarim že osem let. Vsi moji prijatelji so takrat kolesarili in enkrat sem šel z njimi na trening. Bilo mi je všeč, poleg tega pa sem na prvi klubski tekmi dosegel dobro uvrstitev in tako se je začelo. Že od takrat mi treninge sestavlja Mitja Zupan z Bleda."

Kako draga je oprema za ta šport in kdo jo plačuje? Sam ali sponzorji?

Rok: "Hotel Miklič iz Kranjske Gore in Swatch s Cankarjeve pa sta dva od klubskih sponzorjev, ki krijeta stroške tekmovanj in priprav."

Koliko znašajo denarne nagrade na tekmovanjih?

Rok: "Denarne nagrade pri nas so zelo nizke, tako da se od tega ne da preveč zaslužiti. Pokrijem lahko le stroške."

Kako bi predstavil ta šport nekomu, ki ga ne pozna?

Rok: "Potrebno je veliko dobre volje in pa seveda kolo z zahtevano opremo. Tekme se od cestnih razlikujejo po tem, da so krajše, vendar intenzivnejše. Sploh pa spusti so nevarnejši."

Se kako posebej pripravljáš na prihajajoče evropsko prvenstvo?

Rok : "Sedaj trening traja od ure in pol do dveh ur, drugače pa treniram tri do štiri ure dnevno."

Kakšna so tvoja pričakovanja za evropsko prvenstvo?

Rok: "Če bo tekma uspela in z dobro formo in srečo je realno pričakovati uvrstitev nekje med 20. in 30. mestom. Potrudil se bom in odpeljal najboljšo tekmo v sezoni."

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Rok: "Rad bi dokončal študij in nekaj časa še vztrajal v kolesarstvu. Upam pa, da se bodo razmere v gorskem kolesarstvu pri nas izboljšale." / Tina Tošič, foto: Tina Dokl

Vir: Gorenjski Glas, 19. 8. 2003

2005

Novi zvonovi na Studenčicah. Letošnji dan državnosti je bil za vaščane Studenčic še posebej velik praznik. Ta dan je njihova cerkev sv. Florjana dobila nove zvonove. Studenčice spadajo pod brezniško župnijo in pod krajevno skupnost Lesce. Imajo manj kot 100 prebivalcev, ki pa znajo držati skupaj in uresničevati skupne cilje.

Pisni viri prvič omenjajo cerkev na Studenčicah že leta 1435. Freske v njej pa so po vsej verjetnosti ene najstarejših ohranjenih na Gorenjskem, saj njihov nastanek sega v 13. Stoletja. Studenčani so svojo cerkev večkrat obnavljali, nazadnje v letu 1994, ko so zamenjali ostrešje, utrdili temelje in drenažo, naredili novo fasado, zvonik pa je dobil nov strelovod in bil kamnoseško obnovljen. Pred nekaj leti je cerkev dobila elektriko in zunanjo razsvetljavo.

Slovesnost se je začela ob 16. uri. Voz z zvonovi je v spremstvu gasilcev in narodnih noš ob zvokih Pihalnega orkestra Lesce krenil iz sredine vasi proti cerkvi, kjer so se že zbrali vaščani, okoličani in mnogo drugih gostov. Napovedovalka Petra je pozdravila gospoda nadškofa Franca Perka domačega župnika gospoda Cirila Brgleza, župnike sosednjih župnij in predstavnike krajevne in občinske skupnosti. Pozdravne nagovore so imeli Miro Pogačar, predstavnik vasi v svetu krajevne skupnosti Lesce, župan občine Janko S. Stušek in predsednik KS Lesce Zlatko Kavčič. Slovesnost je popestril tudi cerkveni pevski zbor. Po državni himni, ki jo je zaigral pihalni orkester, je sledila blagoslovitev in dvig zvonov.

Prvi, manjši zvon, sta podarila vaščana Hilda in Matija Musar, ki sta bila tudi botra tega zvone. Drugi zvon pa je že zvonil v farni cerkvi od 1980 do 1999, ulit je bil v Ferralitu v Žalcu in tehtal 360 kg. Botra zvona sta bila ključar Ivan Grilc in Marija Novak, dolgoletna mežnarica.

Po sveti maši je bila pogostitev. Pri tem so se – kot vedno ob vaških praznikih – gospodinje iz Studenčic posebej potrudile in se dobro izkazale.

Studenčice, 25. 6. 2005 (avtorica Ivanka Korošec)

**Fotoreportaža »Novi zvonovi«, 2005
Vir: Foto Ivanka Korošec**

Nova zvonova v Studenčicah. V zvonik podružnične cerkve sv. Florjana v Studenčicah pri Lescah so v soboto potegnili dva nova bronasta zvonova, ki so ju vlili v zvonarni Feralita v Žalcu. Manjši je težak 198 kilogramov. Njegova botra sta bila Hilda in Matija Musar. Veliki zvon, ki je bil leta 1980 vlit v Žalcu in je do leta 1999 zvonil v farni cerkvi v Breznici, od sobote naprej zvoni v Studenčicah. Njegova botra sta dolgoletni ključar Ivan Grilc in mežnarica Marija Novak. Zvonova je blagoslovil upokojeni beograjski nadškof dr. Franc Perko, vaščane pa sta nagovorila tudi župan občine Radovljica Janko S. Stušek in predsednik krajevne skupnosti Lesce Zlatko Kavčič. Studenčice, v katerih v 31 hišah živi 93 prebivalcev, so del krajevne skupnosti Lesce in župnije Breznica. Za nas je današnji dan praznik in dokaz, da v majhnem kraju lahko veliko naredimo, je povedal domačin Darko Mulej. Po blagoslovitvi zvonov in maši, ko sta nova zvonova že zapela, je bilo okrog cerkve pravo vaško praznovanje.

Nadškof dr. Franc Perico blagoslavlja nova zvonova,

Cerkev v Studenčicah je bila prvič omenjena leta 1436 kot cerkev sv. Ruperta. Ker je bila posvečena na Florjanovo, je postal leta 1631 patron Florjan. Krasijo jo freske iz 13. stoletja in oltarji, posvečeni sv. Florjanu, sv. Primožu in Felicijanu ter sv. Uršuli. Po letu 1950 je bila cerkev večkrat obnovljena, nazadnje pred tremi leti, ko so napeljali elektriko in uredili zunanjo razsvetljavo. / Jože Košnjek (+ foto)

Vir: Gorenjski Glas, 28. 6. 2005

Vaški prazniki. V okviru praznovanj leškega praznika (14. julij) so v letih od 2002 pa do 2007 po vaseh pripravili »podoknice« s kratkim kulturnim programom, ki je bil namenjen druženju vaščanov. To je potem razvodenelo ali pa so se ljudje naveličali, tako da od takrat dalje praznujemo samo leški praznik z različnimi kulturnimi, športnimi in zabavnimi prireditvami (v juliju), a se vse dogaja v Lescah. Te podoknice so bile na Studenčicah pri cerkvi in v Hrašah pri lipi pri Hanžiču, za Hlebce ne vem, če so jih organizirali. Kolikokrat so bile v posameznem kraju ne vem.

Vir: napisala Ivanka Korošec

**Studenčice, 11. julija 2006 / mešani upokojski pevski zbor Lesce.
Foto: Ivanka Korošec**

**Studenčice, 11. julija 2006 / pevski zbor Lesce ter moški pevski zbor Triglav.
Foto: Ivanka Korošec**

Praznik KS Lesce. V Lescah praznujejo. Krajevna skupnost Lesce v tem tednu praznuje. V ta namen so se že skoraj mesec dni pred samim dnevom, ta je 14. julija, v Lescah, Hrašah, Hlebcah in Studenčicah pričele različne prireditve.

Na proslavi so podelili tudi priznanja najbolj zaslužnim krajanom. ... Bojan Kristan za dolgoletno nesebično in aktivno delo in poveljstvo v prostovoljnem gasilskem društvu Hlebce ...

Vir: Gorenjski Glas, 12. 7. 2005

Obnovili cesto in vodovod. V krajevni skupnosti Lesce so odprli prenovljeno cesto in vodovod med Hrašami in Studenčicami.

Ob odprtju prenovljene ceste in vodovoda:
Alojz Gračnar, Janko S. Stušek, Kristina Čop in Zlatko Kavčič.

Studenčice - V radovljiški občini so letos jeseni obnovili več krajših odsekov lokalnih cest v skupni vrednosti 36 milijonov tolarjev. V krajevni skupnosti Mošnje so del cest e pri Globokem delno razširili in na novo asfaltirali. V krajevni skupnosti Srednja Dobrava so na dveh krajših odsekih uredili bankine, odvajanje vode ter asfaltno prevleko, prav tako tudi v krajevni skupnosti Podnart na cesti v smeri Češnjica - Rovte. V krajevni skupnosti Lesce so na cesti od Trgovsko nakupovalnega centra Lesce proti Hrašam peščene bankine nadomestili z asfaltnimi, razširili in asfaltirali so osemsto metrov dolg odsek ceste med Hrašami in Studenčicami in hkrati na tem delu stare in dotrajane vodovodne cevi zamenjali z novimi in bolj zmogljivimi. Prenovljeno cesto in vodovod so slovensko odprli v soboto popoldne. Najprej so na začetku prenovljene ceste v Hrašah trak družno prerezali radovljiški župan Janko S. Stušek, predsednik leške krajevne skupnosti Zlatko Kavčič, član sveta KS iz Hraš Alojz Gračnar ter predstavnica Studenčic Kristina Čop, nato pa je bilo na Studenčicah še srečanje vaščanov z vsemi, ki so kakorkoli prispevali k obnovi ceste in vodovoda. Vaščanke so pripravile dobrote, zaigral je vaški trio Rai. Kot je povedal Mirko Pogačar, član sveta KS Lesce s Studenčic, bo za poldrugi meter bolj široka cesta omogočila varnejši promet, nov vodovod pa bolj zanesljivo oskrbo s pritno in požarno vodo. / Cveto Zaplotnik, foto: Tina Dokl

Vir: Gorenjski Glas, 6. 12. 2005

2006

Lesce vabijo investitorje (pogovor z Zlatkom Kavčičem, predsednikom KS Lesce)
... Kaj pa vasi Hraše, Hlebce in Studenčice?

"Posebej Studenčice so zelo lepo urejene. Med Hrašami in Hlebcami načrtujemo obnovo ceste. Ob krajevnem prazniku organiziramo t. i. podoknice, kjer se zbere večina vaščanov."

Vir: Gorenjski Glas, 20. 10. 2006

2008

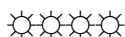
Občni zbor KS Lesce. ... Na občnem zboru so podelili tudi več priznanj. Priznanja društva za urejenost hiš in lokalov so prejeli družina Geršič, Anton Kokalj, Magda Repinc, Milka Šmid, Antonija Torkar, stanovanjski blok Dežmanova ulica 4, Slaščičarna Ježek (vsi Lesce), Marija Mraz (Hlebce), Slavka Gračner (Hraše) in Marija Ažman (Studenčice),

Vir: Gorenjski Glas, 15. 4. 2008

Praznik KS Lesce. Leščani so praznovali 14. julij, praznik krajevne skupnosti Lesce, so zaznamovali s številnimi prireditvami in podelitvijo priznanj zaslužnim občanom.

Krajani vasi Lesce, Hlebce, Hraše in Studenčice so tako z osrednjo slovesnostjo in večerno zabavo v soboto sklenili že osmo praznovanje praznika KS Lesce, ki ga posvečajo spominu na čas, ko so pred 52 leti začeli graditi kamp Šobec. ,,

Vir: Gorenjski Glas, 15. 7. 2008

Ponos Studenčic

Čop Iztok (Kranj, 17. 6. 1972). Veslač, olimpijski zmagovalec. S Studenčic je doma najboljši slovenski veslač Iztok Čop. Rodil se je očetu Francu in materi Alojziji, roj. Dežman. Na največjih tekmovanjih je osvojil 16 medalj, temu dodal še šest uvrstitev na stopničke v skupnem seštevku svetovnega pokala v veslanju. Po zaključku kariere je bil po osvojenih medaljah najboljši slovenski športnik in tretji v vseh zgodovini (pred njim sta bila le Leon Štukelj in Miro Cerar), v letu 2015 pa je vse prehitela alpska smučarka Korošica Tina Maze.

Čop Iztok, veslanje (svet: 5.6.5.): Ol '92 (Barcelona) - B: dvojec brez, Ol 2000 (Sydney) - Z: dv. dvojec, Ol 2004 (Atene) - S: dv. dvojec, Ol 2012 (London) - B: dv. Dvojec. SP '91 (Dunaj) - S: dvojec brez, SP '93 (Roudnice) - B: dvojec brez, SP '94 (Indianapolis) - B: enojec, SP '95 (Tampere) - Z: enojec, SP '99 (St. Catharines) - Z: dv. dvojec, SP 2001 (Luzern) - S: enojec, SP 2002 (Sevilla) - S: enojec, SP 2003 (Milano) - B: enojec, SP 2005 (Gifu) - Z: dv. dvojec, S: dv. četverec, SP 2006 (Eton) - S: dv. dvojec, SP 2007 (München) - Z: dv. dvojec. **(Evropa: 1.3.2.):** SU '95 (Sv. pokal) - B: enojec, SU '97 (Sv. pokal) - Z: enojec, SU '99 (Sv. pokal) - B: enojec, SU 2000 (Sv. pokal) - S: dv. dvojec, SU 2001 (Sv. pokal) - S: enojec, SU 2003 (Sv. pokal) - S: enojec.

Vir: DAR – sport (slovenska športna statistika)

Iztok Čop – veslač, roj. 1972

Vir: slikar Ljubo Kozic

Najboljši slovenski športniki vseh časov (olimpijski športi):

1. Tina Maze	alp. smučanje	7. 9. 1. (17.)	OI, SP, SU	2009 - 15
2. Leon Štukelj	gimnastika	7. 4. 6. (17.)	OI, SP	1922 - 36
3. Miro Cerar	gimnastika	6. -. 3. (9.)	OI, SP	1958 - 70
4. Iztok Čop	veslanje	5. 6. 5. (16.)	OI, SP	1991 - 12
5. Peter Šumi	gimnastika	5. 4. 3. (12.)	SP	1922 - 30
6. Jože Primožič	gimnastika	4. 3. 4. (11.)	OI, SP	1926 - 38
7. Luka Špik	veslanje	4. 3. 1. (8.)	OI, SP	1999 - 12
8. Peter Mankoč	plavanje	3. 3. 1. (7.)	SP	2002 - 08
9. Rajmond Debevec	strelstvo	2. 4. 6. (12.)	OI, SP	1985 - 12
10. Peter Prevc	nord. smučanje	2. 4. 4. (10.)	OI, SP, SU	2011 - 16

Vir: DAR - sport (slovenska športna statistika); stanje 1. 10. 2017

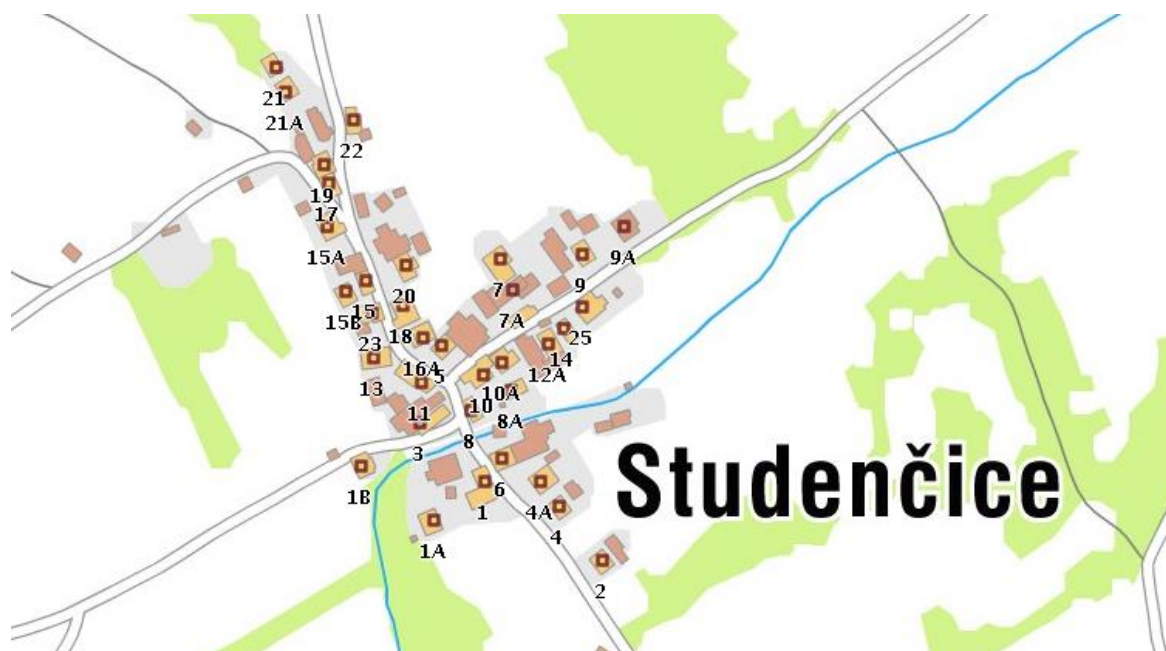
Cerkev Sv. Florjana na Studenčicah
Vir: geago.si

★★★★

Studenčice - danes

Studenčice – orto-foto posnetek, 2013
Vir: geopedija.si

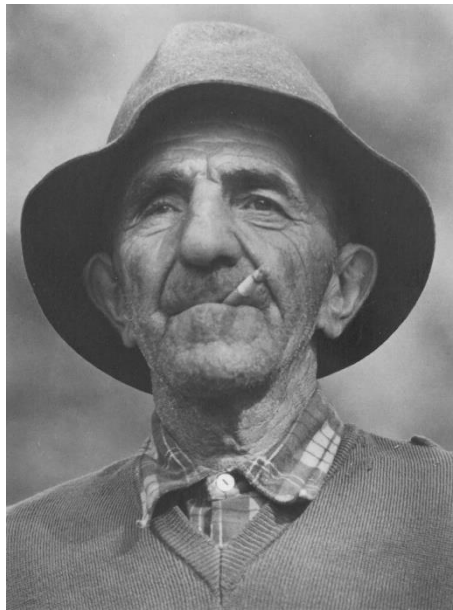

Studenčice – topografska karta, 2013
Vir: geopedija.si

Stare domačije v Studenčicah

Markec

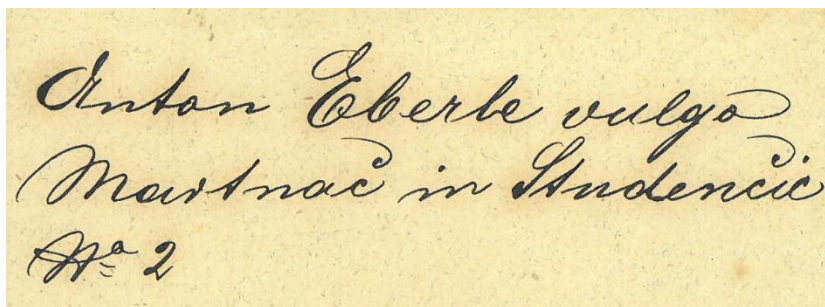
Studenčice št. 1 – Markon (lastnik Suppan / Zupan Jožef, FK 1827), Markez (lastnik Suppan Josephus, SA 1861), Markec (lastnik Zupan Anton, RFK 1868) // Studenčice št. 14 – Pri Mrkotu.

Franc Koščak – »Mrkotov Fronc«
Vir: Foto: Adi Fink

Martnač / Martinak

Studenčice št. 2 – Martnak (lastnik Suppan / Zupan Valentin, FK 1827), Martinak (lastnik Suppan Valentinus, SA 1861), Martnač (lastnik Zupan Klemen, RFK 1868) // Studenčice št. 12/a – Pri Mrtnaču.

Anton Eberle – vulgo Martnač, 1875
Vir: arhiv družine Grilc (detajl dokumenta)

Špan

Studenčice št. 3 – Sheppan (lastnik Mullay / Mulej Tomaž, FK 1827), Shepan (lastnik Pogačar Antonius, SA, 1861, RFK 1868) // [Studenčice št. 7 – Pri Španu.](#)

Stara hiša je podrta, na njenem mestu stoji nova.

Vir: RAGOR

Rajh

Studenčice št. 4 – Reich (lastnik Gogolla / Gogala Franc, FK 1827), Rajh (lastnik Gogala Franciscus, SA 1861) // [Studenčice št. 10 – Pri Rajhu.](#)

Flis

Studenčice št. 5 – Flaiss (lastnik Mullay / Mulej Simon, FK 1827), Flis (lastnik Mulej Simon, SA 1861), Šebat (lastnik Mulej Janez, RFK 1868). // [Studenčice št. 5 – Pri Flisu.](#)

Griželj

Studenčice št. 6 – Grischel (lastnik Kuntschitsch / Kunčič Matevž, FK 1827), Grishel (lastnik Kunzhiz Matthaus, SA, 1861, RFK 1868) // [Studenčice št. 8 – Pri Griželjnu.](#)

Mulej

Studenčice št. 7 – Mullay (lastnik Mullay / Mulej Jožef, FK 1827), Mulej (lastnik Mulej Josephus, SA 1861), Mulje (lastnik Janez Mulej, 1940) // [Studenčice št. 6 – Pri Muleju.](#)

Najstarejša hiša v Studenčicah je bila Mulejeva, kjer so bili svobodnjaki in je tu živel Mulejev rod 700 let, vendar je ni več. Na njenem mestu stoji nova.

Vir: Gorenjski glas, 17. 1. 1989

Mulej Jožef. / Meršol Frančiška.

Mulej Janez (roj. Studenčice, 10. 2. 1905 – um. Studenčice, 9. 7. 1983).

Tesar. Poroka z Grilec Marija (roj. Studenčice št. 12, 26. 10. 1914 – um. Radovljica, 2. 12. 1990).

Krstno in rodbinsko ime, stan in vera	očeta patris	Jožef Mulej, št. 12, 26. 10. 1914
Nomen, cognomen, conditio, religio	matere matris	Frančiška, gob. heršol

Župni urad
Ex officio parochiali

Kolek in taksa
Bol. cum taxa

Brezovica, 20. Mar. 1941

na

BREZOVICA

Podatki o Jožefu Muleju in Frančiški Meršol, 1941

Vir: arhiv družine Grilc (detajla)

Janez Mulej, 1939

Vir: Poslovna knjižica (arhiv družine Grilc)

Žig tesarstva Mulej Janez
Vir: arhiv družine Grilc

Pri Muleju, 1968
Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Pri Muleju

Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Glas, 29. 7. 1983

Žbat

Studenčice št. 8 – Schebat (lastnik Schebat / Šebat Janez, FK 1827), Shebat (lastnik Shebat Joanes, SA 1861), Šebat (lastnik Brencce Anton, RFK 1868) // Studenčice št. 1 – Pri Žbatu.

Joannes Schibat 50. uxor Ursula 47. filius Joannes 18. Marcus 11, famula Elizabetha 18.

Vir: prvi popis prebivalcev, 1754

Šebat Janez (roj. 1704). Žena Urša (roj. 1707).

Šebat Janez (roj. 26. 5. 1739 / um. ?).
Šebat Marko (roj. 1743).

Vir: geneology.si + prvi popis prebivalstva, 1754

Pri Šebatu

Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Bavančnik

Studenčice št. 9 – Bavanznek (lastnik Sebnechar / Sebenahar Andrej, FK 1827), Bavanzhnik (lastnik Ousenik Antonius, SA 1861), Bavančnik (lastnik Avsenek France, RFK 1868) // [Studenčice št. 3 – Pri Bavančniku.](#)

Pri Bavančniku
Vir: RAGOR (Fototeka: GM Kranj)

Jakob / Jakobovc

**Studenčice št. 10 – Jakopouz (lastnik Schebat / Šebat Jožef, FK 1827),
Jakopoviz (lastnik Shebat Maria, SA 1861), Jakob (lastnik Šebat Jožef, RFK //
Studenčice št. 11 – Pri Jakopu.**

Josephus Schibat 20. uxor Ursula 19. mater Catharina 50. famulus Michael 30.
famula Maria 24.

Vir: Prvi popis prebivalstva, 1754

Šebat Katarina (roj. 1704).

Šebat Jožef (roj. 1. 2. 1734 / um. ?). Žena Urša (roj. 1735).

Vir: geneology.si + prvi popis prebivalstva, 1754

Glas, 18. 3. 1983

Glas, 25. 3. 1983

Koman / d. Mark

Studenčice št. 11 – Komman (lastnik Jallen / Janez Tomaž, FK 1827), Koman (lastnik Jalen Blasius, SA 1861), Koman (lastnik Potočnik Marka, RFK 1868) // Studenčice št. 16/a – Pri Marku.

Močenk

Studenčice št. 12 – Motschneg (lastnik Deschmann / Dežman Elizabeta, FK 1827), Mozhnik (lastnik Grilec Valentinus, SA 1861), Močenk (lastnik Grilc Janez, RFK 1868) // Studenčice št. 13 – Pri Močniku.

Grilc Janez (um. 24. 12. 1950). / Kajžar / mali posestnik. Poročen z Tavčar Marija.
Grilc Marija (roj. Studenčice št. 12, 26. 10. 1914 – um. Radovljica, 2. 12. 1990).

Krstno in rod- binsko ime, stan in vera	<i>Nadea</i> patris	<i>Janez Grilc Kleinthuber,</i> k.k.
Nomen, cognomen, conditio, religio	<i>Mutter</i> matere matris	<i>Marija Tavčar</i>

Župni urad
Ex officio parochiali

Bresnig 20. 5. 1941.

Kolek in taksa
Bol. cum taxa

Für

grilc

ŽUPNI URAD
na

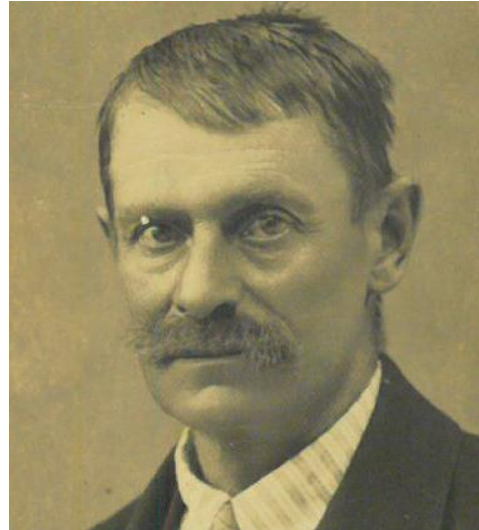
Podatki o Janezu Grilcu in Mariji Tavčar, 1941
Vir: arhiv družine Grilc (detajla)

Moharials. Knylar. Radmansdorff
An
Franc Grilc vnogo mocnig
Kajzarja
in
Stadeniu No 12

Naslovna stran pisma – Franc Grilc, 1873
Vir: arhiv družine Grilc

Marija Grilec je bila rojena
tu - Studence 12. - dne 26. oktobra
1914. kot zakonita hči Janeza
Grilca, Kajzarja, in Marije Tavčar. -
Zupni urad na Breznici dne 8. avgusta 1930.
Peter Koprivec
Zupnik

Rojstni list Marije Grilc, 1930
Vir: arhiv družine Grilc (detajl)

Grilc Janez († 24. 12. 1950)

Grilc Marija († 1960, stara 76 let)

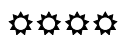
Mulej Marija (* 26. 10. 1914 / † 1990)

Pri Močniku
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Moja rojstna hiša je Studenčice 13, p. d. pri Močniku. Pred mnogimi leti sem poslušala radio Celovec. Razloženo je bilo, da je ime Močnik nastalo tam, kjer je hišo močilo, je bila vlaga ali jo je ob deževje malo zalilo. To je mogoče, saj ob večjem deževju na vrtu pod hišo še vedno stoji voda.

Vir: Darinka Grilc

Ahec / Mahav

Studenčice št. 13 – Achetz (lastnik Kodrass / Kodras Jožef, FK 1827), Ahez (lastnik Kodras Josephus, SA 1861), Ahec (lastnik Jurc Šimen, RFK 1868) // Studenčice št. 18 – Pri Mahavu.

Pri Mahavu

Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Op.: v Franciscejskem katastru je vulgo ime »Ahec«!

Rajhovc / Pavle

Studenčice št. 14 – Reich (lastnik Gogolla / Gogala Franc, FK 1827), Rajhova kajsha (lastnik Poljak Paulus, SA 1861), Mežnar (lastnik Polak Pavle, RFK 1868) // Studenčice št. 23 – Pri Pavletu.

Mežnar

Studenčice št. 15 – Meschnar (lastnik Kappus / Kapus Jernej, FK 1827), Meshnarija (lastnik Mandelc Janez, SA 1861), Mežnar (lastnik Slamnik Janez, RFK 1868) // Studenčice št. 17 – Pri Mežnarju.

**Kapus Anton (roj. Studenčice 15). Poroka z Debelak Heleno.
Kapus Marija Ana (roj. Studenčice 15 / 1842)**

Vir: Radovljiške družine

Pri Mežnarju
Vir: RAGOR – arhiv Darko Mulej

Pri Mežnarju, 2004
Vir: RAGOR – Arhiv: Darko Mulej

Olipc / Grošelj

Studenčice št. 16 – Olliftsch (lastnik Mullay / Mulej Janez, FK 1827), Olipiz (lastnik Mulej Joanes, SA 1861), Olipc (lastnik Mulej Klemen, RFK 1868) // Studenčice št. 19 – Pri Grošeljnu.

Včasih je bilo hišno ime Pär Olífc, a so ga že pred 2. svetovno vojno prenesli na domačijo z naslovom Studenčice 22.

Vir: RAGOR

Pri Grošeljnu

Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Jožnek

Studenčice št. 17 – Flisou Josha (lastnik Mulej Joseph, SA 1861), Jožnek (lastnik Mulej Matevž, RFK 1868) // Studenčice št. 15 – Pri Jožneku.

Zgrajeno in oštevilčeno v letih 1826-1868. / Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 5.

Vir: Dežela

Pri Jožneku
Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Bavančnikova kajža

Studenčice št. 18 – Banzhnekova casa (lastnik Ovsenik Antonius, SA 1861, RFK 1868) // **Studenčice št. 9 – V Kajži.**

Zgrajeno in oštevilčeno v letih 1826-1868. Zgrajeno na mestu stare hiše, ki je prej pripadala št. 3.

Vir: Dežela

Domačija je nastala iz majhne hiške – kajže.

Vir: RAGOR

Avsenek Anton (roj. ok. 1840). Polkmet. Rojen v Studenčice št. 18. Poroka z Legat Marija.

Avsenek Marijana (roj. 1871 – um. ?). Rojena Studenčice št. 18. Poroka z Ulčar Florjan iz Vnajnarij.

Vir: myheritage.si

Komanova kajža

Studenčice št. 18 – Banzhnekova casa (lastnik Jalen Jakob, RFK 1868) // **Hiše verjetno ni več.**

Zgrajeno in oštevilčeno v letih 1826-1868. Nova hiša.

Vir: Dežela

Mulejeva kajža

Studenčice št. 20 – Mulejeva kajža (lastnik Mulej Jožef, RFK 1868). // **Hiše ni več.**

Hiša je nastala v obdobju 1826-68. / Hiša je prej spadala k št. 7.

Vir: DEŽELA

Kajža je že dolgo podrta.

Vir: RAGOR

Koman

Studenčice št. 20 – Pri Komanu.

Hiša je včasih stala na mestu današnje Márkove domačije, skupaj s hišo so odnesli tudi hišno ime.

Vir: RAGOR

Pri Komanu

Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

Olifc

Studenčice št. 22 – Pri Olifcu.

Hiša je včasih stala na mestu današnje Gróšelnove domačije, skupaj s hišo so odnesli tudi hišno ime.

Vir: RAGOR

Pri Olifcu

Vir: RAGOR – Foto: Nina Kobal

★★★★

Število prebivalcev v Studenčicah: 97 (2002), 100 (2017).

Vir: wikipedija

♣♣♣♣

Razvojna agencija Zgornje Gorenjske - Projekt Življenja Gorenjcev obeležuje spomine ljudi na svoje življenje v drugačnih, težjih časih ... / 9. nov. 2016: Marija Novak, Studenčice – You Tube (36.27 minut).

Radovljiške družine v 19. stoletju – Radovljica mesto (avtorica Nadja Gartner-Lenac, MRO – Mestni muzej Radovljica, 2013)

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 1. 10. 2017

glavrencak@gmail.com